

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคทางเลือกใหม่

ตามที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้มีประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๕ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคทางเลือกใหม่ กรณี กรรมการบริหารพรรคทางเลือกใหม่ ลาออกจากสมาชิกพรรค และตำแหน่งกรรมการบริหารพรรค จำนวน ๑๑ คน และเป็นเหตุให้ กรรมการบริหารพรรคทางเลือกใหม่ที่เหลืออยู่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ จำนวน ๕ คน นั้น

บัดนี้ หัวหน้าพรรคทางเลือกใหม่ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณี ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีพรรคทางเลือกใหม่ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕ มีมติดังนี้

๑. แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคทางเลือกใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยยกเลิกทั้งฉบับ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ ดังนี้

ข้อบังคับพรรคทางเลือกใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วยที่ประชุมใหญ่สามัญพรรคทางเลือกใหม่ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕ มีมติแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคทางเลือกใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยยกเลิกทั้งฉบับ และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคทางเลือกใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่มีมติให้ความเห็นชอบเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับพรรคทางเลือกใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยยกเลิกทั้งฉบับ รวมถึง (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓) และ (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔) และให้ใช้ข้อบังคับพรรคทางเลือกใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๕ แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้มีชื่อเรียกว่า “พรรคทางเลือกใหม่” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “NEW ALTERNATIVE PARTY” ชื่อย่อภาษาไทย “ทลม.” ชื่อย่อภาษาอังกฤษ “NEWA”

ข้อ ๕ เครื่องหมายพรรคทางเลือกใหม่ ปรากฏตามรูปด้านล่างนี้

โดยมีความหมายและคำอธิบาย ดังนี้

- (๑) สีน้ำเงิน หมายถึง สีประจำพรรคทางเลือกใหม่
- (๒) ลูกศร หมายถึง ประชาชน
- (๓) สีแดงตรงกลาง หมายถึง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- (๔) เส้นรอบวงกลม หมายถึง ความรัก ความสามัคคี ของคนในชาติ
- (๕) ความหมายของโลโก้ คือ ประชาชน ปกป้องสถาบัน และประเทศชาติ ค่าย่อ ปปป.

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่พรรคทางเลือกใหม่ตั้งอยู่เลขที่ ๑๒๒/๑๕๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี รหัสไปรษณีย์ ๑๑๑๓๐

หมวด ๒

คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรค

ข้อ ๗ คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคทางเลือกใหม่ คือ ยึดมั่นในอุดมการณ์ รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ปกป้องสิทธิประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ “อุดมการณ์นิยมพรรคทางเลือกใหม่”

หมวด ๓

นโยบายพรรคทางเลือกใหม่

ข้อ ๘ นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านการเมืองการปกครองต้องเป็นธรรมทั้งแผ่นดิน โดยเน้นความสำคัญในการแก้ปัญหาการเมืองการปกครอง โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๘.๑ สนับสนุนการให้อำนาจการบริหาร อำนาจอธิปไตย และอำนาจตุลาการ เป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขของชาติเป็นหลัก และจะดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๘.๒ ยึดถือตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเป็นธรรม พรรคมีความตระหนักว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ จึงมุ่งมั่นที่จะให้มีการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญอย่างเคร่งครัด รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้มีประสิทธิภาพด้วยการสร้างกลไกของกฎหมายให้มีความทันสมัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนทุกระดับในสังคม ตลอดจนส่งเสริมการบริหารกระบวนการยุติธรรมการบังคับใช้กฎหมายโดยมุ่งเน้นให้เกิดความเป็นธรรม สะดวก รวดเร็วเสมอภาคและเท่าเทียมไม่เลือกปฏิบัติ

๘.๓ มุ่งให้ครอบครัวคนไทยทุกหมู่เหล่ามีสิทธิ เสรีภาพสมบูรณ์ และส่งเสริมให้คนไทย มีจิตสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อชาติบ้านเมือง ต่อครอบครัว เสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการเมืองทุกระดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับครอบครัว ชุมชน หมู่บ้าน ท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยการปกครอง รากฐานของประเทศ ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และกระบวนการทางการเมืองและการปกครองได้อย่างเป็นอิสระ ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดสำนึกประชาธิปไตยในระดับชุมชนและนำไปสู่การเกิดของประชาสังคมอย่างแท้จริง

๘.๔ ปรับปรุงแก้ไขข้อกฎหมายบางฉบับที่ล้าสมัย ให้ทันต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคมเหตุการณ์ปัจจุบัน หรือที่ยังไม่สอดคล้องกับสภาพ และสภาวะทางการเมือง การปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน

๘.๕ สนับสนุนให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนทางการเมืองอย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มจิตสำนึก ในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รมรณรงค์การสร้างจิตสำนึกของข้าราชการ ให้มีสำนึกของการเป็นผู้ให้บริการและมีความพร้อมในการปฏิบัติงาน รวมทั้งจะส่งเสริมศักดิ์ศรี สวัสดิการ และความมั่นคงในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ ส่งเสริมให้มีกระบวนการทำงานที่รวดเร็ว โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้โดยประชาชน ตลอดจนการจัดให้มีศูนย์บริหารราชการแบบครบวงจรในระดับภูมิภาค เพื่อให้การบริหารราชการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น และสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้อง กับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

๘.๖ กระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น อย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการแก้ปัญหาพัฒนาประเทศ โดยเน้นการบริหารราชการแผ่นดิน ที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ มุ่งมั่นที่จะผลักดันการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนา ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยจะน้อมนำและดำเนินนโยบาย ไทยนิยมทางเลือกใหม่ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐาน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก

๘.๗ แก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเน้นความเข้มแข็งทางการเมืองภาคประชาชนและระบบการตรวจสอบจากภาคประชาชน การถ่วงดุลจากฝ่ายนิติบัญญัติ และการจัดระบบกลไกการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐฝ่ายต่าง ๆ ในพื้นที่

๘.๘ ส่งเสริมแนวคิดไทยนิยมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ ให้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง และเผยแพร่ความรู้ความคิดทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยไทยนิยมเพื่อประชาชนโดยประชาชน สนับสนุนการจัดตั้งองค์การประชาธิปไตยเพื่อประชาชนโดยคำนึงสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้น ๆ อันพึงมี ตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชาชาติที่ถูกต้องและเป็นประชาธิปไตย

๘.๙ ปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ระเบียบการปกครอง การบริหารงานระหว่างรัฐกับประชาชน กฎหมายที่วางระเบียบการบริหารภายในประเทศ เพื่อให้เกิดความสงบสุข และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนลดความเหลื่อมล้ำซ้ำซ้อน เพื่อให้การบริหารราชการมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

๘.๑๐ สนับสนุนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาจังหวัดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยเลือกคนที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มองการพัฒนาอย่างยั่งยืน และการขับเคลื่อน การบริหารงานของทุกภาคส่วนนั้นจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันสามารถนำพาจังหวัดให้เจริญได้แบบยั่งยืน ตามความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะวิถีวัฒนธรรมพื้นถิ่นของจังหวัดนั้น ๆ อย่างถ่องแท้ รวมทั้ง ผลักดันให้เกิดการกระจายอำนาจทางการเงินการคลังสู่ท้องถิ่น ตลอดจนส่งเสริมและผลักดัน ให้มีเขตการปกครองพิเศษขึ้นในบางจังหวัดที่มีความเหมาะสม

๘.๑๑ ส่งเสริมแนวคิดปรองดองแห่งชาติ เพื่อให้ประชาชนในชาติกลับมาดำเนินชีวิต อยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุขดังที่เคยเป็นมา แม้จะมีความคิดเห็นและทัศนคติทางการเมืองที่แตกต่างกัน แต่ประชาชนต้องสามารถอยู่ร่วมกันได้ตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตยบนพื้นฐานของการยึดหลักนิติรัฐ และนิติธรรม

ข้อ ๙ นโยบายด้านเศรษฐกิจ การคลัง และพาณิชย์

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านเศรษฐกิจ การคลัง และพาณิชย์ โดยหลักประเทศไทย ต้องเป็นศูนย์กลางการค้าของโลก ปรับระบบการเงินการคลังเป็นระบบการเงินดิจิทัลยุค ๕.๐ โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๙.๑ นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” เป็นนโยบายหลักของพรรค และเป็นนโยบายด้านเศรษฐกิจไทยนิยมทางเลือกใหม่ โดยนโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในครัวเรือนโดยตรง เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ ด้วยการให้สินเชื่อผ่านเจ้าบ้านที่มีชื่อระบุความเป็นเจ้าบ้านในทะเบียนบ้านโดย

(ก) นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” มีวัตถุประสงค์หลักในรูปแบบการเข้าถึงแหล่งทุนให้กับผู้มีชื่อเป็น “เจ้าบ้าน” ซึ่ง “เงินทุนเจ้าบ้าน” คือการเข้าถึงแหล่งทุนในการดูแลเศรษฐกิจภายในครัวเรือนโดยเจ้าบ้านแต่ละครัวเรือนจะได้รับสินเชื่อเงินทุนเจ้าบ้านเป็นจำนวนเท่ากัน ตามสิทธิและหน้าที่ผู้เป็นเจ้าบ้านที่มีชื่อระบุไว้ในทะเบียนบ้าน นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” กำหนดสินเชื่อเป็นเงินทุนสำหรับเจ้าบ้านทุกครัวเรือน

(ข) นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” ของพรรคส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนของประชาชนทุกครัวเรือนภายใต้เงื่อนไขที่น้อยที่สุด อาทิ เงื่อนไขของวัตถุประสงค์สินเชื่อ จำนวนเงินสินเชื่อ การค้ำประกัน อัตราดอกเบี้ย การชำระคืน การทวงถาม การเสียชีวิต การถ่ายโอนสิทธิ์การเป็นเจ้าบ้าน และการประกันภัย ตามแผนพัฒนาแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อการดูแลครัวเรือนคนไทยแบบสินเชื่อเนกประสงค์ในครัวเรือนของประชาชน ให้สภาวะทางเศรษฐกิจในครัวเรือนตรงกับสภาพความเป็นจริงและขีดความสามารถของชาติ

(ค) นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” พรรคยึดหลักการของระบบเศรษฐกิจไทยนิยมทางเลือกใหม่ที่เหมาะสม มีแผนงาน “เงินทุนเจ้าบ้าน” ที่แน่นอนและสามารถปฏิบัติได้สำเร็จตามเป้าหมาย รักษาเสถียรภาพการเงินดูแลรักษาเสถียรภาพทางการเงินของครัวเรือนของประเทศชาติ โดยนโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” อย่างใกล้ชิด เพื่อให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างยั่งยืน

(ง) นโยบาย “เงินทุนเจ้าบ้าน” พรรคสร้างความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจให้เกิดขึ้นทั้งภายในและต่างประเทศ ให้ความสำคัญต่อเศรษฐกิจในครัวเรือนไทย การใช้มาตรการทางการเงินทั้งในด้านเสถียรภาพของระดับราคาและเสถียรภาพของฐานะการเงินของประเทศ ควบคู่กับการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราที่เหมาะสมและในทิศทางที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมของแต่ละท้องถิ่นโดยเริ่มต้นจากผู้มีทะเบียนบ้านทุกครัวเรือนในประเทศ

๙.๒ ดำเนินการกำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการผูกขาดของธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม โดยเฉพาะวิสาหกิจใหญ่ ๆ ที่เป็นเสมือนเส้นเลือดใหญ่ของชาติ เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคาร และการขนส่ง ทั้งภายในและภายนอกประเทศโดย

(ก) ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมแบบไทยนิยมให้ความสำคัญต่อการปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศ

(ข) ใช้การเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(ค) สร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนการผลิต อำนวยความสะดวกทางการค้าตลอดจนพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่และขยายตลาดในอุตสาหกรรม เพิ่มพูนศักยภาพอุตสาหกรรมไทยนิยมทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ พัฒนาไทยนิยมฝีมือแรงงานให้ตรงต่อตลาดแรงงานอุตสาหกรรม แก้ไขกฎระเบียบและปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบันของอุตสาหกรรมนั้น ๆ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างความเชื่อมโยงของอุตสาหกรรมไทยนิยมในภูมิภาคอาเซียน โดยเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจรวมทั้งลดเงื่อนไขการลงทุนที่เป็นอุปสรรค

(ง) นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านเศรษฐกิจและพาณิชย์ จะสร้างความเชื่อมั่นและสร้างภาพลักษณ์ด้วยการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานสินค้าให้ทัดเทียมและล้ำหน้าในระดับสากล ด้วยการกระตุ้นให้เอกชนลงทุนด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งมีการรับรองมาตรฐานที่สากลยอมรับตามวิถีทางและแนวคิดแบบไทยนิยมทางเลือกใหม่

๙.๓ ปรับปรุงการบริหารเวลาการทำงานและพัฒนาระบบการบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเหนือกว่าหรือเทียบเท่าวิสาหกิจเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการตรึงราคาสินค้าและรักษาเสถียรภาพของการตลาด

๙.๔ เน้นการกระจายทุนและระดมทุน เพื่อพัฒนาด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริหารเพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าและทันสมัย แหล่งทุนหลัก คือ ทุนภายในประเทศ สำหรับทุนต่างประเทศเป็นแหล่งที่ไม่มีเงื่อนไขทางการเงิน พัฒนาและประยุกต์ด้านเทคโนโลยี โดยการสร้างนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร นักประดิษฐ์ นักค้นคว้าวิจัยที่เป็นคนไทยให้พอเพียงกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของชาติ

๙.๕ กระจายความเจริญทุกด้านไปสู่ภูมิภาค เพื่อผ่อนคลายความแออัดออกจากเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ๆ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขนาดของประเทศ โดยวางแผนครอบครัวอย่างถูกต้องและสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจของการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศ

๙.๖ กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภค ยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สูงขึ้นในรูปแบบนิยมไทย เพื่อสอดคล้องต่อการพัฒนาของประเทศและของโลก ปรับปรุงการเก็บภาษีต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรม ตลอดจนการค้ำกำไรเกินควร และป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๙.๗ มุ่งแก้ไขปัญหา การเงินการคลัง ให้สอดคล้องกับปัญหาทางเศรษฐกิจและรักษามาตรฐานเงินตราของต่างประเทศโดยยึดถือความเป็นอิสระตามแบบเศรษฐกิจวิถีไทยและมาตรฐานสากลเป็นหลักป้องกันมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อหรือภาวะเงินฝืด โดยการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายอย่างเหมาะสมด้วยการประหยัดตามวิถีไทยและป้องกันการรั่วไหล รวมทั้งการตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเข้มงวด

๙.๘ จะรักษาดุลชำระเงินดุลการค้าระหว่างประเทศให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของชาติและสภาวะการณ์ของโลก เน้นความร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาประเทศ โดยไม่เลือกกระบบสังคมภายใต้หลักของความเป็นอิสระและพึ่งตนเอง ปรับปรุงหลักการ มาตรการ และวิธีการเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เสียเปรียบน้อยที่สุดและถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ รวมทั้งปรับปรุงขบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น

๙.๙ มุ่งการแก้ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ หนี้สินในระดับครัวเรือน และการออมของประเทศ รวมทั้งการแก้ปัญหาการลงทุนของรัฐในโครงการขนาดใหญ่และกระบวนการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของประเทศชาติ

๙.๑๐ นโยบายด้านสหกรณ์

(ก) ผลักดันการปรับปรุงกฎหมายสหกรณ์ให้เกิดประโยชน์ต่อขบวนการสหกรณ์ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับระบบนายทุนนิยมอย่างยั่งยืน

(ข) ส่งเสริมการศึกษาความรู้ด้านสหกรณ์ทั้งในสถานศึกษาและชุมชนท้องถิ่น เพื่อสร้างฐานความรู้และความภาคภูมิใจที่มีส่วนร่วมในสหกรณ์ให้กับเยาวชนและประชาชน

(ค) สร้างเครือข่ายการกระจายสินค้าสหกรณ์ให้เป็นที่นิยมและดำรงอยู่ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง

(ง) ผลักดันให้สหกรณ์เป็นศูนย์กลางทางการเงินระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับประเทศ

๙.๑๑ นโยบายเงินทุนผู้ประกอบการรายย่อย ผู้ประกอบการที่มีระบบบัญชี ภาษีเดียว มีลูกจ้างตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป พรรคจะส่งเสริมให้มีการเข้าถึงแหล่งทุน สินเชื่อ ได้โดยสะดวกของผู้ประกอบการรายย่อย

ข้อ ๑๐ นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านสังคมและวัฒนธรรม เพื่อยกระดับมาตรฐานของประชาชนสู่มาตรฐานสากลในทุกมิติ สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของโลก รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีทุกภาคให้กับคนรุ่นใหม่ได้ศึกษาเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจของสังคมของโลกปัจจุบันในทุกด้านโดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๐.๑ ยึดหลักปฏิบัติเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และประชาชน มุ่งป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นรูปธรรม

๑๐.๒ ปลุกฝังจิตสำนึกแห่งความเป็นไทยและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติแก่ประชาชนและข้าราชการอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง ตามขนบธรรมเนียมประเพณี จารีต และวัฒนธรรมของไทย

๑๐.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณีเอกลักษณ์และวัฒนธรรมอันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่แพร่หลายจากต่างประเทศ

๑๐.๔ ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ และให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้อย่างถูกต้อง เท่าเทียมกัน และเป็นธรรมตามสัดส่วน ส่งเสริมการเรียนรู้และการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างสันติเมตตา เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ไม่ให้ร้ายต่อกัน รวมทั้งอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าวิจัย พัฒนา และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ ความตระหนักในศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และภูมิปัญญาไทย พร้อมส่งเสริมให้ประชาชนนำศิลปวัฒนธรรมอันดีงามมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

๑๐.๕ กำหนดมาตรการและวิธีปลุกฝังชาตินิยมให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง โดยให้ตระหนักว่างานการเมืองเป็นเรื่องของทุกคนจะต้องมีคุณธรรมและการเสียสละโดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างความรู้ เน้นการปลูกฝังแก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๑๐.๖ ป้องกันและปราบปรามการผลิต การขาย ยาเสพติดให้โทษอย่างเด็ดขาด

๑๐.๗ สร้างสถาบันครอบครัวให้มีความอบอุ่น พรรคตระหนักถึงความสำคัญของสภาพครอบครัวที่อบอุ่นอันเป็นรากฐานของสังคม จึงมุ่งมั่นที่จะสร้างความเข้มแข็งให้เกิดขึ้นกับสถาบันครอบครัวอย่างสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมเพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหาสังคม ตลอดจนการให้การสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณี และความเป็นอยู่ที่ดีงามตามแบบครอบครัวไทย

๑๐.๘ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยส่งเสริมบริการสาธารณสุขที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิต และมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และสร้างมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนการแก้ไขปัญหายาชุมชนแออัดและปัญหาการจราจรติดขัดในเขตเมือง รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยให้ความสำคัญกับอาสาสมัครทุกประเภท ในรูปแบบการสนับสนุน ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์และสวัสดิการ

ข้อ ๑๑ นโยบายด้านการต่างประเทศ

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านต่างประเทศ เน้นการเป็นมิตรกับทุกประเทศ และรักษาอธิปไตยของแผ่นดิน โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๑.๑ จัดตั้งกระทรวง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” (AEC) โดยยกระดับกรมอาเซียนเป็นระดับกระทรวง รักษาและส่งเสริมสถานะบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลกทั้งในด้านเสถียรภาพและความมั่นคงทางการเมืองศักยภาพและความเจริญทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม ตลอดจนรักษาความเป็นศูนย์กลางการค้าโลกในกรอบความร่วมมือที่มีอาเซียนเป็นแกนนำ

๑๑.๒ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาทั้งทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

๑๑.๓ ดำเนินการให้สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของชาติและลักษณะพิเศษของคนไทย โดยยึดหลักผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ มีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินนโยบายเป็นมิตรกับทุกประเทศ โดยจะส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีโดยยึดหลักในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงความร่วมมือด้านการศึกษา วิชาการการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการรักษาสันติภาพ การปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน ตลอดจนพันธกรณีที่ได้กระทำไว้กับนานาประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

๑๑.๔ มุ่งกระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลก โดยไม่เลือกกระบบสังคม ศาสนา และระบอบการปกครองที่แตกต่างกัน เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาค เสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกันและประเทศอื่นในภูมิภาค ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนา การแก้ไขปัญหา และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ โดยสนับสนุน ให้มีการพบปะกันอย่างสม่ำเสมอระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชน

๑๑.๕ ฝานงานต่างประเทศเรื่องการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเป็นภารกิจสำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้ เพื่อช่วยขยาย ตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

๑๑.๖ ทบทวน ปรับปรุง แก้ไขบรรดาสนธิสัญญาและการตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับ นานาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบ และไม่สอดคล้องกับกาลสมัยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๑๑.๗ ให้ความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ เพิ่มบทบาทสำคัญในองค์การระหว่างประเทศเพื่อเข้าไปมีบทบาทสำคัญ ในเวทีองค์กรระหว่างประเทศ โดยจะเพิ่มพูนการมีส่วนร่วมในองค์การสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก องค์การเศรษฐกิจในภูมิภาค องค์การของกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา และองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ อันจะนำไปสู่การเข้าไปเป็นส่วนสำคัญในการเจรจา และการมีส่วนร่วมอย่างมีนัย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมระหว่างประเทศ

๑๑.๘ เพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับนานาประเทศ ด้วยการเสริมสร้างและเกื้อกูลให้ประเทศสามารถใช้ประโยชน์ จากการจัดระเบียบการค้าใหม่ ทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลก โดยจะใช้นโยบายเชิงรุกในเวทีเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ องค์การการค้าโลก ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก เขตการค้าเสรีอาเซียน รวมทั้งความร่วมมือในกรอบของกลุ่มเศรษฐกิจเพื่อเชื่อมอนุภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้และภูมิภาคอื่น ตลอดจนให้ความคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์ของคนไทย ในต่างประเทศอย่างใกล้ชิด

ข้อ ๑๒ นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง เน้นการเป็นมิตรกับทุกประเทศ และรักษาอธิปไตยของแผ่นดิน โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๒.๑ พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพสูงทุกด้าน พร้อมทั้งจะเผชิญภัยคุกคามทั้งจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบโดยให้สมดุลกับกำลังทางเศรษฐกิจของชาติ ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนา และร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองสังคมและวัฒนธรรม พัฒนากองทัพ เป็นผู้ผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อการใช้เองและการส่งออก

๑๒.๒ ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลัก หรือประจำการจะยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันและพัฒนาประเทศ สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เอง บนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

๑๒.๓ พัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติมด้านสวัสดิการของทหาร ตำรวจ อาสาสมัคร การป้องกันประเทศและความมั่นคงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาลการกีฬา และอื่น ๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน

๑๒.๔ สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง ได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างกว้างขวางตลอดจนปลูกจิตสำนึกอย่างสูง ในการรับผิดชอบต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน ปรับปรุงด้านสวัสดิการ สร้างขวัญ และกำลังใจรวมทั้งการส่งเสริมอาชีพทหารผ่านศึกให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีเกียรติและสมศักดิ์ศรี

ข้อ ๑๓ นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นอนุรักษ์ และการปฏิบัติ ต่อสิ่งแวดล้อมอย่างรู้คุณค่าและเป็นมิตร เพื่อก่อให้เกิดความสมดุล และอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน โดยมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๓.๑ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติทั้งในปัจจุบัน และอนาคตอย่างแน่นอน และถูกต้องสอดคล้องกับความเป็นจริงของชาติและโลก ให้การศึกษา และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชน อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น เร่งรัด และป้องกัน แก้ไขปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

๑๓.๒ มุ่งฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติให้คืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมธรรมชาติให้คงไว้ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติ และทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของธรรมชาติเป็นสำคัญ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากร ดิน น้ำ ป่าไม้ อากาศ แร่ธาตุ ทะเลและชายฝั่ง บนพื้นฐานของความสมดุลของธรรมชาติ เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาแบบยั่งยืน

๑๓.๓ มุ่งบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดแผนและเป้าหมาย รวมทั้งการปรับปรุง กฎหมายและระเบียบข้อบังคับในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นธรรมเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการไปสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นและส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วน

๑๓.๔ ควบคุมและแก้ปัญหามลพิษโดยควบคุมมลพิษจากทุกแหล่งไม่ให้สร้างความเสียหาย ต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม จัดการของเสียอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ กำหนดให้ผู้ก่อมลพิษ ต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการแก้ปัญหามลพิษ ปรับปรุงกฎหมายและแนวทางปฏิบัติในการจัดการมลพิษ ให้เคร่งครัด ชัดเจน และทันสมัย

๑๓.๕ ปลุกจิตสำนึกจิตอาสาในการอนุรักษ์ ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับเยาวชน ภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนโดยทั่วไป เสริมสร้างการรวมตัวกันของชุมชนและองค์กรเอกชน ในการทำกิจกรรมและรณรงค์เพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ให้กว้างขวาง และทั่วถึง

๑๓.๖ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อความยั่งยืนโดยจัดทำระบบข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ ให้ครบถ้วน และมีมาตรฐานส่งเสริมความร่วมมือด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมศึกษาในทุกระดับ ปรับปรุง หลักสูตรการศึกษาและกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่สถาบันการศึกษา สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการสิ่งแวดล้อม

๑๓.๗ น้ำ วาระแห่งชาติ โดยการพัฒนากระบวนการน้ำต้องไม่แรงและไม่ท่วมในทุกมิติ และแก้ปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ให้ทั่วถึงและเพียงพอ โดยมีนโยบายการลงทุนระบบชลประทานในหลายรูปแบบและการขุดบ่อน้ำ ในระดับครัวเรือน

ข้อ ๑๔ นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม มีนโยบายจัดสรรเรื่องน้ำ และการชลประทานโดยการจัดสรรน้ำใต้ดิน น้ำบนดิน และน้ำบนฟ้าให้พอเพียงต่อการทำเกษตร จัดสรรพื้นที่ทำกินให้กับผู้ที่ยากไร้ ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่มีการครอบครองทำประโยชน์ รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนที่ใช้แรงงานควบคู่กับเทคโนโลยีมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๔.๑ ส่งเสริมเกษตรกรให้เข้มแข็ง พรรคจะสนับสนุนให้มีการฟื้นฟูอาชีพ ให้แก่เกษตรกร และส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งทุนที่รัฐบาลจัดหาให้อย่างเสมอภาคและทั่วถึง เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สินของภาคเกษตรกร แก้ไขปัญหารายได้ภาคเกษตรที่ตกต่ำ โดยเน้นเพิ่มผลผลิต ภาคเกษตรต่อพื้นที่ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร นอกจากนี้ จะมีการสร้างระบบ ประกันความเสี่ยงทางการเกษตรให้กับเกษตรกร ทั้งทางด้านการเปลี่ยนแปลงด้านราคาและความเสียหาย จากภัยธรรมชาติ รวมทั้งสนับสนุน ให้ปราชญ์ชาวบ้านเข้ามามีบทบาทในการถ่ายทอดองค์ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ เพื่อให้มีบุคลากรภาคเกษตรที่ยั่งยืน

๑๔.๒ ประกันการผลิตและราคาผลผลิตของเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่อย่างเป็นระบบ และเป็นธรรมส่งเสริมเกษตรกรให้เข้มแข็ง ปรับโครงสร้างภาคการเกษตร กำหนดพื้นที่คุ้มครองทางการเกษตร เพื่ออนุรักษ์ สงวน และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมซึ่งเป็นวัฒนธรรมการเกษตรของประเทศให้คงอยู่ สนับสนุนให้มีการฟื้นฟูดินที่เสื่อมโทรม ส่งเสริมการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการผลิต

๑๔.๓ ปลดปล่อยภาระหนี้สินเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ให้ทุเลาเบาบางลง จนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการและขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการฟื้นฟูอาชีพให้แก่เกษตรกร

๑๔.๔ กำหนดเขตพื้นที่เฉพาะเพื่อให้มีการเพาะปลูกที่เหมาะสมกับศักยภาพ ของพื้นที่การเกษตรและโอกาสทางการตลาดของพืชแต่ละชนิดตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาการเกษตร ในรูปของนิคมการเกษตร โดยบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการเกษตร แบบครบวงจร

๑๔.๕ สนับสนุนส่งเสริมระบบสหกรณ์การเกษตรและวิสาหกิจชุมชนด้านการเกษตร และวางระบบการบริหารจัดการด้านการผลิต การเงิน และการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ดำรงความเป็น แหล่งผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย มุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ให้แก่ผู้บริโภค โดยจะมีการส่งเสริมระบบการผลิตให้ปลอดภัย มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และมีผลผลิตเพียงพอ ต่อการบริโภคของประชาชนภายในประเทศและการส่งออกไปยังต่างประเทศ เพื่อสร้างรายได้หลักให้กับประเทศ

๑๔.๖ สนับสนุนสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้มีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแล ด้านนโยบาย กำหนดราคาสินค้า เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการเสนอแนะนโยบายและวางแผน พัฒนาการเกษตรอย่างมีระบบและมีระบบการคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร รวมทั้ง พัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกรได้อย่างยั่งยืน

๑๔.๗ ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาและการสร้างนวัตกรรม ทางเกษตรอย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตร ส่งเสริมการบริหารจัดการด้านทุน การตลาด และระบบโลจิสติกส์ โดยบูรณาการภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และเกษตรกร บนพื้นฐานของผลประโยชน์ที่เป็นธรรม

๑๔.๘ ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาเป้าหมาย ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มการใช้งานด้านดิจิทัลในการบริหารจัดการการผลิตในกลุ่ม SMEs เพิ่มจำนวนผู้ประกอบการฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprise: IDE) ลดปริมาณของเสียและการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยยกระดับผลิตภาพ มาตรฐาน และนวัตกรรมเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากและสังคมผู้ประกอบการและส่งเสริม การรวมกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรม

๑๔.๙ ปฏิรูปนิเวศอุตสาหกรรมรองรับอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญา มีเป้าหมายในการปฏิรูปองค์การภาครัฐเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มมูลค่าการลงทุน ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เป้าหมาย เพิ่มการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา เพิ่มจำนวนนักวิจัย ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มจำนวนสิทธิบัตรจดทะเบียนต่อประชากร และเพิ่มจำนวนแรงงานคุณภาพ เพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยปฏิรูปองค์การภาครัฐให้ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมและพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ของบุคลากร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

๑๔.๑๐ เชื่อมโยงอุตสาหกรรมไทยกับเศรษฐกิจโลก มีเป้าหมายให้รูปแบบการผลิต ของภาคอุตสาหกรรมสามารถตอบสนองต่อความต้องการของตลาดโลกและปรับเปลี่ยนสู่ห่วงโซ่ที่มีมูลค่าสูง พัฒนารูปแบบและเพิ่มการใช้ดิจิทัลเพื่อการจัดหาวัตถุดิบและการตลาดระดับโลก เพิ่มการลงทุน ของผู้ประกอบการไทยไปยังต่างประเทศเป้าหมายและเพิ่มการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในกลุ่ม

อุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งเพิ่มการขยายตัวของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายไปยังตลาดต่างประเทศ โดยส่งเสริมอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตของโลกเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดสู่สากลด้วยดิจิทัล และส่งเสริมการลงทุนขยายฐานการผลิตในและนอกประเทศ

๑๔.๑๑ ส่งเสริมนิคมอุตสาหกรรมเกษตรสร้างชาติ สนับสนุนการศึกษาวิจัย ปลูกพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ กัญชง กัญชา และกระท่อม

ข้อ ๑๕ นโยบายด้านแรงงาน

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านแรงงาน มุ่งเน้นให้ความสำคัญด้านสวัสดิการ และค่าจ้างรายวัน รายชั่วโมงของแรงงานในประเทศ ส่งเสริม เพิ่มขีดความสามารถฝีมือแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ อย่างเป็นระบบและครบวงจรมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๕.๑ สร้างหลักประกันทางสังคมที่เป็นธรรมและเท่าเทียม ให้สามารถคุ้มครองแรงงานได้อย่างทั่วถึง โดยการเพิ่มและปรับปรุงสิทธิประโยชน์ในทุกกรณี คำนึงสิทธิให้ผู้ประกันตน มาตรา ๓๙ ได้กลับเข้าสู่ระบบประกันสังคมอีกครั้ง และให้แรงงานนอกระบบเข้าถึงระบบหลักประกันทางสังคม เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อาทิ รักษาพยาบาล สงเคราะห์บุตร คลอดบุตร เสียชีวิต ทูพพลภาพ เป็นต้น

๑๕.๒ ให้รัฐเป็นผู้ดูแลค่าใช้จ่ายเบื้องต้นให้กับแรงงานไทยที่ประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ และอำนวยความสะดวกทุกด้านให้กับแรงงานไทยที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย และเพิ่มขีดความสามารถของแรงงานไทยที่ไปทำงานต่างประเทศให้มีสมรรถนะสูง ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในต่างประเทศ รวมทั้งแก้ปัญหาการหลอกลวงแรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ ตลอดจนมีมาตรการเข้มงวด ป้องกันไม่ให้แรงงานไทยลักลอบเดินทางไปทำงานต่างประเทศอย่างผิดกฎหมาย อาทิ ประเทศเกาหลีใต้ และไต้หวัน เป็นต้น

๑๕.๓ กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายชั่วโมง รายวัน ให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจ ค่าครองชีพในปัจจุบัน พร้อมยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับ ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ของประเทศ และโครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ตามนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ รวมทั้งส่งเสริมให้นายจ้างหรือสถานประกอบการรับคนพิการเข้าทำงานในรูปแบบทางเลือกใหม่ไทยนิยม ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดในอัตราส่วน ๑๐๐ : ๑

๑๕.๔ บังคับใช้กฎหมายความปลอดภัยในการทำงานอย่างจริงจังเร่งรัดแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานทุกประเภทและป้องกันมิให้มีการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย รวมทั้งจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่ได้รับการผ่อนผัน ให้มีเอกสารยืนยันตัวบุคคลให้ถูกต้อง ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด

๑๕.๕ ยกระดับระบบโทรศัพท์สายด่วน ๑๕๐๖ ให้สามารถเป็นเครือข่ายหลัก และเชื่อมโยงระบบโทรศัพท์สายด่วนอื่นของกระทรวงแรงงานได้ทั่วประเทศ เพื่อรับฟังความคิดเห็น ให้คำปรึกษาแนะนำ รับข้อร้องทุกข์ ข้อร้องเรียน โดยสามารถให้ข้อมูล ปกป้องสิทธิ และแนะนำข้อปฏิบัติให้แก่ประชาชนผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อ ๑๖ นโยบายด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ ด้านการท่องเที่ยวและกีฬามุ่งสร้างประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและกีฬาของโลก ภายใน ๑๐ ปี มีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๖.๑ พัฒนาคุณภาพสินค้าและการให้บริการแบบครบวงจรในกิจกรรมที่มีศักยภาพ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และสนับสนุนภาคเอกชนลงทุนพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเติบโตสูง กำหนดขีดความสามารถในการรองรับแหล่งท่องเที่ยวหลัก พร้อมกำหนดมาตรการควบคุมดูแลกำกับให้ชัดเจน อนุรักษ์ ฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมที่มีความเปราะบาง และเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรม สร้างการรับรู้ ความตระหนัก จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยว วัฒนธรรมไทย อัตลักษณ์ท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนสร้างสรรค์กิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ และมีความหลากหลายของกิจกรรม เพื่อสร้างความสมดุลเชิงเวลา และฤดูกาลการท่องเที่ยว

๑๖.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยขยายเส้นทางการบินจากต่างประเทศสู่จังหวัดรองของประเทศ ปรับปรุงประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกในขั้นตอนในการคมนาคมระหว่างประเทศทางบกและทางน้ำ ยกกระดับคุณภาพของบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการเดินทางโดยระบบขนส่งสาธารณะ รวมถึงเพิ่มความเข้มงวดในการบังคับใช้มาตรการและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก และปัจจัยสนับสนุนในการเข้าถึงและเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อรองรับการท่องเที่ยวสำหรับคนทั้งมวล

(Tourism for All) พัฒนา และปรับปรุงแอปพลิเคชันที่อำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวปรับปรุงความพร้อม ความเพียงพอ มาตรฐาน และบุคลากร เพื่อดูแลรักษาความปลอดภัย และให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว รวมถึงจัดทำแผนและระบบบริหารความเสี่ยง และภัยพิบัติ สำหรับแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญส่งเสริมสุขอนามัย ในแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนามาตรฐานและระบบจัดการขยะและบำบัดน้ำเสีย

๑๖.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาชาติเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างจิตสำนึก ประชาชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวพัฒนาหลักสูตรอบรมทักษะพื้นฐาน ทักษะเฉพาะกลุ่มการท่องเที่ยว ทักษะด้านการบริหารจัดการปรับปรุงมาตรฐานทักษะอาชีพของบุคลากรในธุรกิจการท่องเที่ยวให้ครอบคลุม ความต้องการของอุตสาหกรรมและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ประกอบการ ในการปรับปรุงคุณภาพตำแหน่งงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แก้ไขปัญหาการขาดแคลนในแรงงาน อุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยกระตุ้นให้คนในท้องถิ่นเข้าสู่ตลาดแรงงานภาคการท่องเที่ยวมากขึ้นส่งเสริม ให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่า และเข้าใจในอัตลักษณ์ท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรอบรมทักษะการประกอบธุรกิจ สำหรับชุมชน เพื่อส่งเสริมการสร้างรายได้ในท้องถิ่นส่งเสริมการให้ความรู้และจัดตั้งที่ปรึกษาเพื่อธุรกิจเกิดใหม่ และธุรกิจรายย่อยในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๑๖.๔ สร้างความสมดุลให้กับการท่องเที่ยวไทย ผ่านการตลาดเฉพาะกลุ่มส่งเสริมวิถีไทย และสร้างความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว โดยส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ และมีมาตรฐานด้านความปลอดภัยสร้างการรับรู้ แนวทางปฏิบัติ เพื่อความปลอดภัย ส่งเสริมการบังคับใช้ และให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว สร้างการรับรู้สินค้า บริการเฉพาะต่าง ๆ ในประเทศไทย กลุ่มที่มีความสนใจพิเศษผ่านช่องทางต่าง ๆ รวมถึงการสร้างแบรนด์ประเทศไทย ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพสื่อสารเอกลักษณ์ความเป็นไทยให้เป็นที่เข้าใจในเวทีโลก และพัฒนาสัญลักษณ์ Thainess ส่งเสริมชุมชนสร้างสรรค์สินค้าและบริการ สะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนและแบรนด์จังหวัด สร้างการรับรู้สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวนอกฤดูกาล สร้างค่านิยมการเดินทางท่องเที่ยว ในประเทศให้แก่คนไทยทุกคนในทุกเพศทุกวัย

๑๖.๕ บูรณาการการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยส่งเสริมกระบวนการทำงานอย่างบูรณาการภายใต้คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

ส่งเสริมการกระจายอำนาจสู่หน่วยงานระดับท้องถิ่น ทั้งในการขับเคลื่อนแผนและการปฏิบัติการ
การท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้
กฎหมายจัดตั้งศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว จัดตั้งหน่วยงานมาตรฐานด้านคุณภาพและความปลอดภัย
ของนักท่องเที่ยว ปรับปรุงบทบาทของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยให้มีมิติที่หลากหลายมากขึ้น
ส่งเสริมการตลาด และการประชาสัมพันธ์ เพื่อการท่องเที่ยวผ่านกรอบความร่วมมือและข้อตกลง
ระหว่างประเทศอำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวในระดับภูมิภาค ส่งเสริมความสัมพันธ์
ในรูปแบบเมืองพี่เมืองน้อง เมืองแฝด ด้านการท่องเที่ยวกับต่างประเทศ

๑๖.๖ ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาต่อการพัฒนาสุขภาพและศักยภาพของคน
จึงมุ่งมั่นที่จะใช้การกีฬาเป็นยุทธศาสตร์ ในการพัฒนาประชากรทั้งในด้านสุขอนามัยและสภาพจิตใจ
ทั้งนี้ จะส่งเสริมการเล่นกีฬาในหมู่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยจะใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุน
การจัดสร้างสนามกีฬา ศูนย์ฝึกให้ทั่วถึง และสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอ ส่งเสริมการกีฬาของชาติ
ให้พัฒนาไปสู่กีฬาแห่งความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ แก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา
ให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการสร้างประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการกีฬาของโลก ภายใน ๑๐ ปี

๑๖.๗ เพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของประเทศไทย สร้างความภาคภูมิใจ ความสามัคคี
ให้กับคนในชาติ สร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศด้านการกีฬาของประเทศ

๑๖.๘ เพิ่มศักยภาพทางกีฬาและพัฒนาการกีฬาไทยแสดงให้เห็นถึงความเป็นมหาอำนาจ
ทางกีฬาของประเทศในระดับกลุ่มประเทศในเอเชีย โดยการเก็บตัวนักกีฬาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง
การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเข้ามามีใช้เพิ่มมากขึ้น การสร้างศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ
เพื่อรองรับการเก็บตัวฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติรวมทั้งการพัฒนาเพื่อเป็นเมืองการกีฬา

๑๖.๙ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาของเอเชีย
(Sports Hub) โดยร่วมกับการท่องเที่ยวในการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาให้มีความน่าสนใจสามารถดึงดูด
ผู้ชมกีฬาให้เข้ามาชมและท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ของประเทศไทย (Sport Tourism) และในส่วนกีฬาคนพิการ
มีการจัดการแข่งขันกีฬาอาเซียนพาราเกมส์ (ASEAN Para Games) ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาสำหรับนักกีฬาคนพิการ
ที่จัดขึ้นในทุกสองปีต่อเนื่องจากการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ (SEA Games) โดยมีประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน
เข้าร่วมการแข่งขัน

๑๖.๑๐ สนับสนุนการกีฬาในประเทศให้สามารถเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างยั่งยืน จัดให้มีการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศ สนับสนุน ส่งเสริม และประสานงานให้กีฬาอาชีพของประเทศ มีมาตรฐานทั้งด้านการบริหารจัดการองค์กร การจัดการแข่งขัน นักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ สถานที่ อุปกรณ์ เพื่อสร้างความสุขแก่สังคม สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และสนับสนุนการพัฒนาประเทศ ปรับปรุงกฎหมายการกีฬาและที่เกี่ยวข้อง โดยจัดให้มีกฎหมายกีฬาอาชีพ กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการนักกีฬา และกฎหมายอื่น ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือการบริหารจัดการด้านกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

๑๖.๑๑ สนับสนุนแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากีฬา ของชาติให้บรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล ส่งเสริมให้เกิดความรู้ และความตระหนักด้านการออกกำลังกาย และการกีฬาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมให้มวลชนมีการออกกำลังกาย และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการกีฬา การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และต่อยอดเพื่อความสำเร็จ ในระดับอาชีพ การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และการส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการกีฬา ให้มีประสิทธิภาพ

๑๖.๑๒ กำหนดยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนการพัฒนากีฬาของชาติให้บรรลุเป้าหมาย อาทิ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในส่วนของการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Sport Tourism) ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬา เพื่อการอาชีพ และยุทธศาสตร์การส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

ข้อ ๑๗ นโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และพลังงาน

นโยบายไทยนิยม ทางเลือกใหม่ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และพลังงาน เพื่อยกระดับ มาตรฐานไทยแลนด์ ๕.๐ นโยบายกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สนับสนุนให้มีการนำความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในชีวิตประจำวัน มีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๗.๑ ส่งเสริมการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ และการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงมุ่งมั่นส่งเสริมการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์โดยจะจัดสรรงบประมาณ อย่างเพียงพอในการวิจัย การค้นคว้า รวมทั้งจะมีการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ให้ทัดเทียมกับ นานาประเทศ ในขณะเดียวกันจะส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปเรียนรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ อันจะนำมา ซึ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน และยกระดับมาตรฐานไทยแลนด์ ๕.๐

๑๗.๒ ส่งเสริมการพัฒนาด้านเทคโนโลยี นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่พัฒนา มุ่งมั่นที่จะสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมโดยการส่งเสริมการประดิษฐ์ การวิจัยหรือการค้นคิดสิ่งใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับทรัพยากรและความต้องการของประเทศ อันมีเป้าหมายเพื่อลดการนำเข้าเทคโนโลยี จากต่างประเทศจนสามารถพึ่งพาตนเองทางเทคโนโลยีได้ในอนาคต

๑๗.๓ พัฒนาศักยภาพการผลิตและแสวงหาพลังงานทดแทน นโยบายไทยนิยม ทางเลือกใหม่จะส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อการผลิตแหล่งพลังงานทดแทน โดยเน้นการใช้วัตถุดิบทางการเกษตร ที่มีอยู่ในประเทศเป็นหลักเพื่อลดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศวิทยา มุ่งมั่นที่จะพัฒนาระบบการผลิตให้มีปริมาณของกระแสไฟฟ้าเพียงพอต่อความต้องการของประเทศ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนรูปแบบใหม่ เช่น ไฮโดรเจนจากธรรมชาติ ธรณีรักษ์เพื่อปลูกจิตสำนึกของคนไทย ให้ใช้พลังงานอย่างประหยัดและรู้คุณค่า เพื่อถนอมรักษาแหล่งพลังงานไว้ใช้ได้นานที่สุด และลดการสูญเสีย เงินตราต่างประเทศ

๑๗.๔ อนุรักษ์ เสริมสร้าง และพัฒนาทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับ ทรัพยากรดินทรัพยากรธรณี ทรัพยากรน้ำทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรสัตว์น้ำโดยประชาชนและสังคม จะมีส่วนร่วมโครงการ และยกระดับมาตรฐานไทยแลนด์ ๕.๐ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนรูปแบบใหม่ อาทิ ไฮโดรเจนจากธรรมชาติ

ข้อ ๑๘ นโยบายด้านการศึกษา

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านการศึกษา มีเป้าหมายเพื่อการยกระดับการศึกษา ทุกระดับชั้นเป็น ๒ ภาษา เพื่อยกระดับการเข้าสู่ AEC เต็มรูปแบบมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๘.๑ ให้ความสำคัญกับผู้รับการศึกษา โดยตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาของเด็กและเยาวชนเพื่อให้เติบโตเป็นมนุษย์ที่มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต จึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญา สุขภาพจิตและสุขภาพกาย โดยจะส่งเสริมการเรียนการสอนที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้ผู้เรียน จัดให้มีโภชนาการอย่างเหมาะสมโดยการจัดโครงการอาหารกลางวัน เป็นสวัสดิการสำหรับเด็กนักเรียนให้มีการเรียนฟรีในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งจัดหาทุนการศึกษาเพื่อให้สามารถเข้าสู่ระบบการศึกษาที่สูงขึ้น และสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งจัดระบบการแนะแนวการศึกษา เพื่อให้ผู้รับการศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายทางการศึกษา เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีของตนได้อย่างเหมาะสม และสามารถตอบสนองต่อสังคมและประเทศได้อย่างสูงสุด

๑๘.๒ พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึก คุณธรรมและความเอื้ออาทรต่อผู้รับการศึกษาแก่ครูผู้สอน รวมทั้งจัดสวัสดิการครู ส่งเสริมให้เกิด การฝึกอบรมวิทยากรและองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้ง การสร้างแรงจูงใจให้ครูกลับถิ่นฐานบ้านเกิดเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสังคมในท้องถิ่นต่าง ๆ และจะสนับสนุนให้ประชาชนชาวบ้านมีส่วนร่วมในการให้การศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

๑๘.๓ ส่งเสริมหลักสูตรบูรณาการโดยมุ่งส่งเสริมให้หลักสูตรการศึกษาประกอบไปด้วย การเรียนการสอน การปฏิบัติทั้งวิชาการและแนวทางการดำรงชีวิต ตลอดจนเป็นหลักสูตรที่สร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในการสืบสานขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของชาติ จะส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำอย่างมีสติและมีเหตุผล โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสถานศึกษาและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำ หลักสูตรการศึกษาและประเมินผลการจัดระบบการศึกษา นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน จัดให้มีตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและเหมาะสมกับ หลักสูตรการศึกษาของผู้เรียนในทุกมิติ รวมทั้งกลุ่มบุคคลพิเศษ อาทิ ผู้พิการและผู้มีปัญญาเลิศ ตลอดจนจะพัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งข้อมูลทางการศึกษาที่ครบวงจร

๑๘.๔ เพิ่มศักยภาพการบริหารการศึกษาโดยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพ ของสถานศึกษา โดยจะส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจ เพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษาทุกระดับ และจะมุ่งส่งเสริมการจัดให้มีสถานศึกษาขึ้นในทั่วทุกภูมิภาคอย่างเพียงพอ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารการศึกษา

จะสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาของไทยกับนานาชาติเพื่อการแลกเปลี่ยนนักเรียน นักศึกษา วิทยากรทางการศึกษา ข้อมูลความรู้ทางวิชาการ วิธีการ บริหารจัดการ และเทคโนโลยี ด้านการศึกษาระหว่างกัน รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรเพื่ออุดหนุนสถานศึกษาอย่างเป็นธรรม และเหมาะสมกับสภาพของแต่ละสถานศึกษา

๑๘.๕ การเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถให้เต็มศักยภาพของเด็ก เยาวชน และประชาชนให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สวัสดิการการรักษาพยาบาล การเรียนฟรี โดยให้ความสำคัญกับการโภชนาการในโรงเรียน การจัดศูนย์เด็กเล็กประกอบกับดูแลด้านการพัฒนาทางด้านร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา

ข้อ ๑๙ นโยบายด้านสังคม ความมั่นคงของมนุษย์ สตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านนโยบายด้านสังคม ความมั่นคงของมนุษย์ สตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสมุ่งเน้นให้ความสำคัญด้านสวัสดิการ และให้ความคุ้มครองสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด มีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๑๙.๑ ส่งเสริมการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐ เสริมสร้างให้คนพิการ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ การให้การสงเคราะห์ การจัดการศึกษา การจัดสวัสดิการและการจัดหาอาชีพ กำหนดให้สถานประกอบการภาคเอกชน องค์กรเอกชน และหน่วยงานของรัฐ

๑๙.๒ ส่งเสริมบทบาทสภาเด็กและเยาวชน เพื่อสนับสนุนสภาเด็กและเยาวชน และเครือข่ายในระดับพื้นที่ อาทิ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับเทศบาล ทั่วภูมิภาคของประเทศ ส่งเสริมสิทธิการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนไทย ในประชาคมอาเซียน และส่งเสริมการยกระดับคุณธรรม จริยธรรม ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และความซื่อสัตย์สุจริต แก่เด็ก และเยาวชน ตามโครงการสร้างจิตสำนึกสังคมไทยหัวใจใสสะอาด

๑๙.๓ สนับสนุนการส่งเสริมการดำเนินกิจการหอพักให้เป็นไปตามกฎหมาย ส่งเสริมป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร สนับสนุนกิจกรรมเยาวชนสร้างสรรค์รู้เท่าทันเรื่องเพศ เสริมสร้างเยาวชนไทยห่างไกลความรุนแรง รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาเยาวชน ในโครงการต่าง ๆ

๑๙.๔ ส่งเสริมการพัฒนามาตรการส่งเสริมศักยภาพและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิผู้ด้อยโอกาส เพื่อสร้างระบบคุ้มครองผู้ด้อยโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมของผู้ด้อยโอกาส โดยสนับสนุนบทบาทองค์กรภาคีเครือข่ายองค์กรภาคเอกชน และภาครัฐ สำหรับผู้ด้อยโอกาสที่เป็นคนยากจน คนเร่ร่อน ผู้ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร ผู้พันโทษ ผู้ป่วยผู้ติดเชื้อ HIV และผู้ได้รับผลกระทบ ปัจจุบัน มีผู้ด้อยโอกาสได้รับการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ

๑๙.๕ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมการใช้ศักยภาพทางสังคม ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุและแผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติ ปรับปรุงกองทุนผู้สูงอายุและเงินค่าสงเคราะห์ การจัดการศพผู้สูงอายุตามประเพณี รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิการดูแลผู้สูงอายุจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต สร้างกลไกอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชนเพื่อให้คนในพื้นที่มีบทบาทดูแลผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาสังคมขาดที่พึ่ง เพื่อเป็นระบบงานที่มีกลไกในการคุ้มครองผู้สูงอายุโดยเฉพาะกลุ่มที่พึ่งพาตนเองไม่ได้ ขาดคนดูแล และที่อยู่ตามลำพัง

๑๙.๖ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนร่วมดำเนินการพัฒนาผู้สูงอายุ คลังปัญญาผู้สูงอายุ ส่งเสริมและสืบสานภูมิปัญญาและพัฒนาทักษะอาชีพผู้สูงอายุเพื่อสร้างองค์กรผู้สูงอายุ ให้เข้มแข็ง และเพิ่มการมีส่วนร่วมบทบาทผู้สูงอายุในสังคม กระตุ้นให้ผู้สูงอายุ สื่อมวลชน ประชาชนรับรู้ และเข้าใจในสิทธิผู้สูงอายุ

๑๙.๗ พิตักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ในประเด็นปัญหาความรุนแรง ในสังคมไทย เฉพาะประเด็นปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน รับประกันเด็กได้รับสิทธิด้านต่าง ๆ ได้แก่ สิทธิที่จะมีชีวิตรอด สิทธิที่จะได้รับการพัฒนา สิทธิในการมีส่วนร่วม และสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง ให้รอดพ้นจากการทำร้าย การล่วงละเมิด การใช้แรงงานเด็ก และการแสวงประโยชน์โดยมิชอบในรูปแบบอื่น ๆ

๑๙.๘ ร่วมมือกับองค์กรภายในประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศ อาทิ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ พิตักษ์และปกป้องความรุนแรงต่อเด็ก ความรุนแรงทางกาย วาจา และเพศ รวมทั้งความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กทุกรูปแบบ ป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงต่อเด็ก ให้ความรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน สิทธิเด็ก การแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งโดยสันติวิธี หลักการและวิธีการ อบรมเลี้ยงดูเด็กโดยไม่ใช้ความรุนแรง และพัฒนาการของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้พ่อแม่ ครูอาจารย์เข้าใจความรู้ และการกระทำของเด็กแต่ละวัย ปรับปรุงระบบการให้ความคุ้มครองและเยียวยาที่มีประสิทธิภาพ

๑๙.๙ ส่งเสริมยุทธศาสตร์ และมาตรการการป้องกันการเผยแพร่ภาพและข่าวที่พาดพิงถึงการละเมิดสิทธิเด็ก ปรับปรุง แก้ไข ตรากฎหมาย และผลักดันขับเคลื่อนให้มีการบังคับใช้กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะต้องคำนึงถึงสิทธิเด็กและสิทธิความเป็นมนุษย์ สนับสนุนการรณรงค์ และเผยแพร่ความรู้เรื่องสิทธิและการคุ้มครองเด็ก รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่สื่อมวลชนเพื่อความเข้าใจ ที่ถูกต้องจะช่วยลดปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนทางสื่อ

ข้อ ๒๐ นโยบายด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและคมนาคม

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานและคมนาคม เน้นการยกระดับ การก่อสร้าง ทางหลวง ทางหลวงแผ่นดิน ทางรถไฟ เป็นขนาดมาตรฐานสากล ทั่วประเทศสร้างทางรถไฟรางคู่ มาตรฐานสากล วางเครือข่ายคมนาคม เชื่อมโยงในทุกมิติมีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๒๐.๑ เน้นการปรับปรุง พัฒนาทั้งทางด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการของประเทศ อันหมายถึง บริการเพื่อสาธารณะซึ่งดำเนินการโดยองค์กรของรัฐหรือเอกชนโดยการควบคุมของรัฐบาล ซึ่งได้แก่บริการในเรื่องเคหะ การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม การอนามัย ความปลอดภัย สันทนาการ และบริการอื่น ๆ ตามความต้องการของประชาชน และเป็นกิจการที่ไม่หวังผลกำไร สาธารณูปโภค ด้านระบบไฟฟ้าซึ่งเป็นงานบริการด้านวิศวกรรม สร้างโครงข่ายวางระบบไฟฟ้าให้ประชาชนได้ใช้ถึงบ้าน ด้านระบบน้ำประปา เป็นงานบริการด้านน้ำเพื่อให้ได้อย่างทั่วทุกพื้นที่ ด้านโทรคมนาคมเป็นการสร้าง โครงข่ายด้านสื่อสารเพื่อความสะดวกติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม ด้านถนนและงานด้านคมนาคม เพื่อความสะดวกในการไปมาหาสู่กันและการขนส่งสินค้ารวมทั้งด้านรถไฟ พัฒนาบริการสาธารณูปโภค ขั้นพื้นฐานที่เป็นธรรม มุ่งมั่นพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิต ของประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะประชาชนในชนบท ให้มีความเป็นธรรม เพื่อยกระดับประชาชน ในสังคมชนบทให้เท่าเทียมกับประชาชนในสังคมเมือง

๒๐.๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ปรับปรุงเทคโนโลยี การก่อสร้าง และบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค ลดข้อจำกัดด้านการบริการการจัดการด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการโดยมุ่งเน้นถึงประโยชน์ต่อประชาชน และประเทศชาติเป็นสำคัญจัดการระบบขนส่งมวลชน ในเขตเมืองให้ครอบคลุมมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า พัฒนาประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันด้านบริการขนส่ง ทั้งการขนส่งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำและพาณิชยนาวี รวมทั้งพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงไปยังประเทศต่าง ๆ ให้เป็นระบบโครงข่ายขนส่งนานาชาติที่สมบูรณ์

๒๐.๓ เน้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเดินทางจากการใช้พาหนะส่วนบุคคลไปสู่การใช้ระบบขนส่งมวลชนและการขนส่งทางราง เพื่อแก้ปัญหาวิกฤตพลังงานที่ส่งผลให้พลังงานมีราคาสูงขึ้นมาก รวมทั้งการเกิดสภาวะโลกร้อนทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการเดินทางจากใช้พาหนะส่วนบุคคลไปสู่การใช้ระบบขนส่งมวลชนและการขนส่งทางรางมากขึ้น เพื่อให้เกิดการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและลดการก่อมลภาวะ ทิศทางนโยบายจึงมุ่งเน้นการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและการขนส่งทางราง รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อง

๒๐.๔ พัฒนาการสื่อสารโทรคมนาคม พัฒนาระบบการสื่อสารโทรคมนาคม ให้มีคุณภาพ มีความหลากหลายของบริการและมีอัตราค่าบริการที่สมเหตุสมผล รวมทั้งสามารถรองรับต่อความต้องการของประชาชนในทุกภูมิภาคได้ เพื่อยกระดับมาตรฐานในการดำรงชีวิต การติดต่อสื่อสาร การเข้าถึงข่าวสารข้อมูล และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยจะส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการให้บริการกิจการโทรคมนาคมอย่างเสรี และเป็นธรรม กำหนดมาตรฐานในการกำกับดูแล การประกอบธุรกิจการสื่อสารโทรคมนาคม รวมทั้งจะประกันโอกาสในการเข้าถึงการบริการสื่อสารโทรคมนาคมของประชาชนในชนบทที่ห่างไกล

๒๐.๕ การปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้พลังงานจากการใช้พลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล สู่พลังงานหมุนเวียนและพลังงานทางเลือก

๒๐.๖ ปรับปรุงกฎหมายและการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้เข้มแข็ง ในการบริหารจัดการและกำกับดูแลกิจการโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งสนับสนุนการปราบปรามคอร์รัปชัน โดยการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการปรับโครงสร้างการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี และมีการกำกับดูแลการให้บริการ โดยมีกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่สอดคล้องกับเงื่อนไข กฎกติกาการค้า และการลงทุนที่กำหนดโดยการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ เพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสามารถขยายการให้บริการไปยังกลุ่มอนุภูมิภาค ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

๒๐.๗ ส่งเสริมการศึกษาวิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างเป็นระบบ โดยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ลดการพึ่งพาการนำเข้าวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีจากต่างประเทศซึ่งมีราคาสูง ปรับปรุงทิศทางการพัฒนาเพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมีความทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่นำระบบโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคมไร้สายมาให้บริการครอบคลุมทุกภูมิภาคทั่วประเทศเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และนวัตกรรมที่ทันสมัยให้กับภาคการผลิตและบริการ รวมทั้งเพื่อลดการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์จากต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยให้ประเทศมีดุลการค้าที่ดีขึ้น

๒๐.๘ มุ่งมั่นเพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกเป็นอยู่ที่ดี และประโยชน์สุขของสังคม ตามนโยบายและแผนพัฒนาที่ปรับเปลี่ยนโดยมูลเหตุจากปัจจัยภายในและนอกประเทศ อาทิ วิกฤติเศรษฐกิจ ภัยพิบัติ และตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาหรือขยายขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐานเดิมให้ใช้งานได้และเกิดประโยชน์สูงสุด โครงสร้างพื้นฐานในอนาคตมุ่งใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและยั่งยืน

ข้อ ๒๑ นโยบายด้านสาธารณสุข

นโยบายไทยนิยมทางเลือกใหม่ด้านสาธารณสุข เน้นการให้บริการตรวจรักษา ตลอด ๒๔ ชั่วโมง อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำไม่เลือกปฏิบัติ เพิ่มบุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุข ให้เพียงพอต่อความต้องการ มีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๒๑.๑ โดยนโยบายป่วยเมื่อไรก็แวะมา พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการให้บริการระบบสุขภาพครบวงจรโดยเน้นการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง เสริมสร้างสุขภาพสู่ความยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งการจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยผู้ไม่มีหลักประกันหรือผู้ยากไร้จะได้รับการดูแลรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง อย่างมีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งโรงพยาบาลรัฐ และคลินิกเอกชนที่เข้าร่วมโครงการภายในจังหวัดเดียวกัน โดยจัดการให้บริการรักษาพยาบาลตลอด ๒๔ ชั่วโมงไม่มีวันหยุดในทุกสถานพยาบาล

๒๑.๒ ยกระดับ “โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล” ให้เป็น “โรงพยาบาลศูนย์ตำบล” เพื่อพัฒนาการให้บริการระบบสุขภาพครบวงจรโดยเน้นการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยเน้นการส่งเสริม ป้องกัน และฟื้นฟูสุขภาพ แต่ยังคงบทบาทด้านการรักษาพยาบาลเหมือนเดิม โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย ทั้ง ๓ ด้าน คือ สุขภาพกาย (Physical Health) สุขภาพจิต (Mental Health) และสติปัญญา (Intellectual Health) ด้วยการเร่งรัดการให้บริการทางการแพทย์ และสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน และคุณภาพทั้งในภาครัฐและเอกชนให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

เป็นโรงพยาบาลทันสมัย รักษาได้ทุกโรงพยาบาล เปิดคลินิกผู้ป่วยนอกทุกตำบล และในชุมชนเมือง เข้าถึงบริการสาธารณสุขทุกระดับอย่างมีคุณภาพ ยกย่องโรงพยาบาลศูนย์ตำบล ภายใน ๕ ปี โดยมุ่งมั่นให้เป็นโรงพยาบาลที่มีแพทย์ประจำ สามารถคัดกรองผู้ป่วยและให้บริการรักษาได้ เพื่อลดปริมาณคนไข้ในโรงพยาบาลขนาดใหญ่โดยเน้นการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๒๑.๓ มุ่งมั่นผลิตบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ด้วยการจัดสรรทุน และคัดเลือกบุคลากรในท้องถิ่นไปศึกษาตามสถาบันต่าง ๆ และกลับมาทำงานในท้องถิ่นนั้น ส่งเสริมการผลิต และพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ให้มีคุณภาพและพอเพียงต่อภารกิจ จัดให้มีการกระจายบุคลากรที่เหมาะสม ขยายงานสาธารณสุขมูลฐานในชนบท โดยสนับสนุนองค์กรชุมชน สถาบันครอบครัว อาสาสมัครสาธารณสุข ให้มีความรู้และบทบาทในการส่งเสริมเวชศาสตร์เชิงป้องกัน และดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน

๒๑.๔ ด้านจิตสาธารณะให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทั่วประเทศ ปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขเชิงรุก ประชาสัมพันธ์ ขยายผลให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ในพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง ส่งเสริมการดูแลสุขภาพของตนเอง รวมทั้งการป้องกันโรค ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อร้ายแรง รวมทั้งการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดโรคเอดส์ในกลุ่มเสี่ยงทุกกลุ่ม ดูแลรักษาและพัฒนาศักยภาพของผู้ติดเชื้อ ผู้ป่วย ครอบครัว และชุมชน ให้รู้จักการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เฝ้าระวัง และตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ให้อยู่ในระดับมาตรฐานความปลอดภัย ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนคนไทยมีสุขภาพ และพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงด้วยการออกกำลังกาย อันเป็นการลดต้นทุนของการแก้ปัญหาสุขภาพ ในระยะยาวของประเทศ

๒๑.๕ มุ่งมั่นพัฒนาระบบการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง ให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม ผู้รับบริการและขยายประเภทของการเจ็บป่วย ตลอดจนส่งเสริมการนำเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสาธารณสุขที่ทันสมัย และคุ้มค่าต่อการให้บริการมาใช้ให้แพร่หลาย และให้ความสำคัญต่อการวิจัย กับการพัฒนาของภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อพัฒนาระบบรูปแบบและเทคโนโลยีทางการแพทย์ กับการบริการสาธารณสุขอย่างจริงจัง เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตด้านสาธารณสุขของประชาชน ให้ได้มาตรฐานสากล รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนการแพทย์แผนไทย และการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการแพทย์ให้เป็นมาตรฐานและให้ได้รับการรับรอง

๒๑.๖ ให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในตำบลทุกแห่ง โดยเพิ่มปริมาณแพทย์ประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน สนับสนุนการลงทุนในสถานบริการให้มากกว่าปัจจุบัน รวมถึงการแก้ไขปัญหาค่าตอบแทนของบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อรองรับการให้บริการ

๒๑.๗ ลดความแออัดในโรงพยาบาล คนไข้ต้องได้พบหมอไม่เกิน ๑ ชั่วโมง ลดความเหลื่อมล้ำด้านกองทุนสุขภาพที่ข้าราชการได้สิทธิมากกว่ากองทุนอื่น และความเหลื่อมล้ำระหว่างเขตเมือง และชนบท ในการเข้าถึงการรักษาแก้ไขปัญหและการให้บริการตรวจรักษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง

ข้อ ๒๒ นโยบายด้านการสื่อสารมวลชน

นโยบายทางเลือกใหม่ไทยนิยมด้านการสื่อสารมวลชน มุ่งเน้นให้ความสำคัญสื่อมวลชนทุกประเภท ให้มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเป็นอิสระ มุ่งประโยชน์ชุมชนพื้นที่ โดยเฉพาะสื่อวิทยุกระจายเสียงในแต่ละท้องถิ่น มีหลักการดำเนินนโยบาย ดังนี้

๒๒.๑ ส่งเสริมให้มีสื่อวิทยุชุมชนในแต่ละท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับชุมชนพื้นที่สังคม ประเทศชาติ ไม่ละเมิดต่อกฎหมาย ภายใต้อุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

๒๒.๒ ยกฐานะสื่อวิทยุชุมชนให้เป็น “สภาวิทยุชุมชนแห่งชาติ” ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลนโยบาย ข้อกฎหมาย จรรยาบรรณ ในองค์กร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานหน่วยงานของรัฐ

๒๒.๓ ให้สื่อวิทยุชุมชนทำหน้าที่ประสานสัมพันธ์กับสถาบันต่าง ๆ ในสังคมระดับพื้นที่เป็นหลัก รวมไปถึงกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ในสังคมที่แตกต่างกัน เข้าใจกัน เกิดความสามัคคีอยู่ในสังคมเดียวกันได้ด้วยความสงบเรียบร้อย เปิดโอกาสให้คนที่มีความคิดต่างกันได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจ เกิดการแก้ปัญหา นำสังคมไปสู่การพัฒนา อธิบาย ตีความ และให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างถ้อยถ้วนที่นำมาเสนอ พร้อมแนะวิธีการแก้ไขให้เกิดผลดีต่อสังคม ตลอดจนสนับสนุนสถาบันหลักอันประกอบด้วยชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และบรรทัดฐาน กำหนดวาระทางสังคม สร้างฉันทามติในสังคมพื้นที่

๒๒.๔ ให้สื่อวิทยุชุมชนทำหน้าที่ให้การศึกษาเผยแพร่ถ่ายทอดหรือสืบทอดความรู้ ค่านิยม ทัศนคติ และบรรทัดฐานของสังคมจากยุคหนึ่งไปสู่อีกยุคหนึ่ง เพื่อให้วิทยาการศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของสังคมนั้น ๆ คงอยู่ตลอดไป อาทิ ถ่ายทอดวัฒนธรรมกระแสหลักของสังคม เสริมสร้างค่านิยมมาตรฐานของสังคมพื้นที่รวมทั้งให้ความบันเทิงใจ เพื่อลดความตึงเครียดจากหน้าที่การงาน หรือชีวิตประจำวัน

๒๒.๕ ให้สื่อวิทยุชุมชนเป็นช่องทางสำหรับสนับสนุนความคิดเห็นทางการเมือง อาทิ พรรคการเมืองต้องการช่องทางในการนำเสนอนโยบาย หรือโครงการต่าง ๆ ไปสู่การรับรู้ของประชาชน เสนอประเด็นทางด้านนโยบายเพื่อให้มีการถกเถียง แลกเปลี่ยนทางการเมือง หรือแสดงความคิดเห็นสาธารณะ โดยเฉพาะ ต้องเปิดโอกาสต่อความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลาย ซึ่งมีความสำคัญต่อวิถีประชาธิปไตย

๒๒.๖ สนับสนุนวิทยุชุมชนให้เป็นของประชาชนในชุมชนเท่านั้น

ข้อ ๒๓ นโยบายส่งเสริม วิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งในทุกมิติ

ส่งเสริมอาชีพให้กับพี่น้องประชาชนจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนเพื่อความเข้มแข็งของชุมชนในทุกมิติ โดยเฉพาะแหล่งทุน

ข้อ ๒๔ เสนอนโยบายปฏิรูปตำรวจ โดยการจัดตั้ง “กระทรวงตำรวจ”

พรรคทางเลือกใหม่จะจัดตั้งกระทรวงตำรวจเพื่อบุคลากรตำรวจและครอบครัวเป็นที่พึ่งของประชาชนอย่างแท้จริง ตั้งแต่เข้ารับราชการ ระหว่างอยู่ในราชการ และหลังจากเกษียณราชการ ต้องได้รับความเป็นธรรมในการเจริญก้าวหน้าในอาชีพ สวัสดิการ และมีกฎหมายรองรับในการปฏิบัติหน้าที่ ตามอำนาจที่ได้รับตามกฎหมาย มีการกระจายอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๒๕ เสนอนโยบายทหาร ทหารเกณฑ์ปรับเป็นรับราชการทหาร ๒ ปี

ชายไทยเมื่ออายุครบ ๒๑ ปี ให้รับราชการทหาร ๒ ปี แทนการเกณฑ์ทหาร โดยให้มีเงินเดือน และสวัสดิการตามที่กฎหมาย หรือระเบียบกำหนด ให้ฝึกฝนอาชีพเป็นระยะเวลา ๔ เดือน ก่อนปลดประจำการ เมื่อปลดประจำการให้ติดยศสิบตรี และรับบำเหน็จ

ข้อ ๒๖ นโยบาย พัฒนาระบบธุรกิจขนส่งโลจิสติกส์ในทุกมิติชื่อ “โครงการติดตามนำใช้”

หมวด ๔

โครงสร้างการบริหารพรรคการเมืองและตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรค

ส่วนที่ ๑

โครงสร้างการบริหารพรรค

ข้อ ๒๗ โครงสร้างของพรรคทางเลือกใหม่ ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรค
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือการให้ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่ง การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง
หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการบริหารพรรคทางเลือกใหม่มีจำนวนไม่น้อยกว่าสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณญิกพรรค
- (๖) ผู้ช่วยเภรัณญิกพรรค
- (๗) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๘) ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๙) โฆษกพรรค
- (๑๐) รองโฆษกพรรค
- (๑๑) กรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๙ การได้มาซึ่งหัวหน้าพรรค คณะกรรมการบริหารพรรค และคณะกรรมการอื่น
ของพรรคทางเลือกใหม่ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคทางเลือกใหม่ ต้องเป็นสมาชิกพรรคทางเลือกใหม่ประเภทตลอดชีพ
มีสมาชิกรับรองในการเสนอรับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าพรรคไม่น้อยกว่าสิบคน และมาจากการเลือกตั้ง
ของที่ประชุมใหญ่ของพรรคโดยการลงคะแนนลับ ตามมติที่ประชุมพรรคทางเลือกใหม่ครั้งนั้น ๆ มีมติเห็นชอบ

(๒) ให้รองหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค รองเลขาธิการพรรค เภรัณญิกพรรค
ผู้ช่วยเภรัณญิกพรรค นายทะเบียนพรรค ผู้ช่วยนายทะเบียนพรรค โฆษกพรรค รองโฆษกพรรค
และกรรมการบริหารพรรค ต้องเป็นสมาชิกพรรคทางเลือกใหม่ประเภทตลอดชีพ และผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง
จากที่ประชุมใหญ่ของพรรค ตามมติที่ประชุมพรรคทางเลือกใหม่ครั้งนั้น ๆ มีมติเห็นชอบ

(๓) ให้มีคณะที่ปรึกษาประกอบด้วยประธาน รองประธาน เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ โดยการแต่งตั้งของหัวหน้าพรรค

(๔) ให้มีคณะกรรมการยุทธศาสตร์พรรค หรือคณะกรรมการอื่น ประกอบด้วย ประธาน รองประธาน เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ และกรรมการ โดยการแต่งตั้งของหัวหน้าพรรค

ข้อ ๓๐ กรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง หรือนับแต่วันที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๑ ประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองมิได้

ข้อ ๓๒ ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรค และให้ถือว่าผลสมบูรณ์เมื่อพรรคได้รับหนังสือ
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) ครบวาระ
- (๕) อื่น ๆ ตามที่กฎหมาย หรือข้อบังคับพรรคกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรคการเมือง แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่ง ต้องเป็นกรรมการบริหารพรรคทำหน้าที่รักษาการ ที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทน ซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๓๓ กรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง
- (๒) ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองของหัวหน้าพรรคการเมืองสิ้นสุดลงตามข้อ ๓๒
- (๓) กรรมการบริหารพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่ง

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) ให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองตามลำดับทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรคการเมือง ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรคการเมือง ให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองที่เหลืออยู่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทน และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะยกเว้น (๒) ให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้กรรมการบริหารพรรคการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองชุดใหม่

ข้อ ๓๔ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) รับผิดชอบดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบาย และข้อบังคับของพรรคการเมือง มติของที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชน

(๓) คัดเลือกสมาชิกหรือบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต และมีคุณธรรม จริยธรรม เข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือตำแหน่งอื่น หรือเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) รับผิดชอบร่วมกันในบรรดามติของคณะกรรมการบริหารพรรคในการดำเนินการตามหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กฎหมาย และข้อบังคับ รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้คัดค้านในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคโดยปรากฏหลักฐานการคัดค้านนั้น ในรายงานการประชุมหรือได้ทำหนังสือคัดค้านยื่นต่อประธานในที่ประชุมภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่การประชุมนั้น สิ้นสุดลง

(๕) ควบคุมและกำกับดูแลมิให้สมาชิกกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ข้อบังคับ รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๖) ควบคุมและกำกับดูแลมิให้สมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองกระทำการ ในลักษณะที่อาจทำให้การเลือกตั้งหรือการเลือกมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรืออาจเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใดซึ่งสมควรเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๗) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๘) ควบคุมไม่ให้พรรคการเมือง และผู้ซึ่งพรรคการเมืองส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๙) บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมือง และสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

(๑๐) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้จัดสรรเป็นจำนวนรวม โดยพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองเสนอไว้ในบัญชีรายชื่อที่ยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้จัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคเป็นรายบุคคล

(ค) ค่าใช้จ่ายที่จัดสรรตาม (ก) และ (ข) ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

(๑๑) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมาธิการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๑๒) อนุมัติจัดตั้ง อนุมัติการเลิกสาขาพรรค และองค์การเสริมสร้างพรรค

(๑๓) อนุมัติแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด อนุมัติการเลิกตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑๔) เลิกพรรค

(๑๕) อำนาจการต่าง ๆ และการทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๖) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๗) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรค สาขาพรรค และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑๘) พิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๙) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๒๐) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๒๑) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๒๒) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๓๕ หัวหน้าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งหรือทั้งคณะอาจถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งได้ เมื่อ

สมาชิกพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกพรรคการเมืองทั้งหมดที่มีอยู่หรือไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคทั้งคณะหรือคนใดคนหนึ่งออกจากตำแหน่งได้

เมื่อพรรคการเมืองได้รับคำร้องขอตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการโดยชอบแล้ว ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องดังกล่าว

มติให้ถอดถอนตามวรรคหนึ่ง ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนผู้เข้าประชุมใหญ่วิสามัญ โดยให้ลงคะแนนลับ

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองถูกถอดถอน ให้ที่ประชุมใหญ่ดำเนินการแต่งตั้งบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งนั้นแทนภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่กรรมการบริหารพรรคการเมืองครบวาระ ตาย ลาออก เปลี่ยนชื่อตัว เปลี่ยนชื่อสกุล หรือเปลี่ยนแปลงด้วยเหตุใด ๆ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว

ข้อ ๓๗ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบบริหารและควบคุมกิจการทั้งปวงของพรรคการเมืองให้ดำเนินการไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค มติของที่ประชุมใหญ่ของพรรค รวมทั้งให้มีหน้าที่แจ้งจำนวนสมาชิกที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง พร้อมด้วยรายชื่ออาชีพ และที่อยู่ของสมาชิก ตามวิธีการที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง ภายในวันที่สิบห้าของทุกสามเดือน จัดทำรายงานกิจการของพรรคในรอบปีที่ผ่านมา และปฏิบัติกิจการอื่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายพรรคการเมือง

ให้ใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือลายมือชื่อสำเร็จรูป (ตราประทับลายมือชื่อ) ของหัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารเพื่อแทนการลงนามด้วยตนเองในหนังสือหรือเอกสารของพรรคที่ส่งไปยังหน่วยงานราชการหรือบุคคลภายนอก โดยให้ถือว่าหนังสือหรือเอกสารดังกล่าวถูกต้องมีผลผูกพัน

ให้หัวหน้าพรรคการเมืองมีอำนาจทำหนังสือมอบอำนาจ หรือมอบหมายให้บุคคลใดกระทำการแทน หรือลงนามในเอกสารแทนเป็นการเฉพาะได้ หรือการลงนามที่เป็นลายมือชื่อสำเร็จรูป (ตราประทับลายมือชื่อ) หรือลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยการกระทำที่ผู้รับมอบอำนาจ หรือผู้ได้รับมอบหมาย ได้กระทำไปภายใต้ขอบเขตอำนาจที่ได้รับมอบอำนาจหรือมอบหมายนั้น ให้ถือเสมือนหนึ่งเป็นการกระทำของหัวหน้าพรรค

ให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพรรคการเมือง และมีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๓๘ เลขาธิการพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำเนินการกำกับดูแลงานด้านธุรการของพรรคที่สำนักงานใหญ่ ควบคุมงานบริหารด้านธุรการของสำนักงานสาขาพรรคการเมือง ดำเนินการและติดตามผลงานตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดหรือมอบหมาย

(๒) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค การประชุมใหญ่ของพรรคและอำนวยการความสะดวก รวมทั้งรับผิดชอบการประชุมของคณะกรรมการอื่นของพรรคด้วย

(๓) เป็นผู้รับผิดชอบและควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พรรคในสำนักงานใหญ่ ให้รองเลขาธิการพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยเลขาธิการพรรคการเมือง และมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการพรรคมอบหมาย

ให้รองเลขาธิการพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยเลขาธิการพรรคการเมืองและมีอำนาจหน้าที่ตามที่เลขาธิการพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่เลขาธิการพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๓๙ เจริญญิพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจช่วยดูแลการบริหารการเงิน และทรัพย์สินของพรรค รวมทั้งรับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง และสาขาพรรคการเมือง อาจมีผู้ช่วยเจริญญิพรรคการเมืองก็ได้ และมีเจริญญิสาขาพรรคการเมืองช่วยดำเนินการร่วมกับเจริญญิพรรคการเมืองเฉพาะที่เกี่ยวกับสาขาพรรคการเมืองนั้น

ให้ผู้ช่วยเจริญญิพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยเจริญญิพรรคการเมืองและมีอำนาจหน้าที่ตามที่เจริญญิพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่เจริญญิพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๔๐ นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับสมาชิก การตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกและจัดทำทะเบียนสมาชิกให้ตรงตามความเป็นจริง และต้องให้สมาชิกตรวจสอบได้โดยสะดวก ณ สำนักงานใหญ่ของพรรคการเมือง รวมทั้งประกาศชื่อนามสกุลของสมาชิกให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกพรรคตามกฎหมาย หรือตามที่ข้อบังคับพรรคกำหนด

ให้ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง และมีอำนาจหน้าที่ตามที่นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๔๑ โฆษกพรรคมีหน้าที่แถลงกิจการโดยทั่วไปของพรรค และตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค หัวหน้าพรรคการเมือง หรือเลขาธิการพรรคการเมืองมอบหมาย และอาจมีรองโฆษกพรรคคนเดียว หรือหลายคนทำหน้าที่ช่วยโฆษกพรรค และตามที่โฆษกพรรคมอบหมาย โดยมีโฆษกสาขาพรรคช่วยปฏิบัติหน้าที่แทนโฆษกพรรค เฉพาะที่เกี่ยวกับสาขาพรรคการเมือง

ให้รองโฆษกพรรคการเมืองมีหน้าที่ช่วยโฆษกพรรคการเมือง และมีอำนาจหน้าที่ตามที่โฆษกพรรคการเมืองมอบหมาย หรือปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่โฆษกพรรคการเมืองไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ ๔๒ กรรมการบริหารพรรค มีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการกิจการสาขาพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) พิจารณากำหนดแผน หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด
- (๒) ควบคุมดูแลให้สาขาพรรคแต่ละสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย และนโยบายพรรค
- (๓) พิจารณหาแนวทางแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ของสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด
- (๔) ดำเนินกิจการต่าง ๆ ที่พรรคจะต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกในแต่ละสาขา และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด
- (๕) ดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนที่ ๓

สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๔ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการให้มีสาขาพรรคการเมืองในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด อย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา โดยสาขาพรรคการเมืองแต่ละสาขาต้องมีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือเขตจังหวัดตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๔๕ การจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง เมื่อเขตเลือกตั้งใดหรือเขตจังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งหรือเขตจังหวัดนั้นตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป สมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนอาจจัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง กำหนดสถานที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีประกาศการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๖ คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง
- (๒) เลขานุการสาขาพรรคการเมือง
- (๓) เภรัณยูิกสาขาพรรคการเมือง
- (๔) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคการเมือง
- (๕) กรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๔๗ กรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี และมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง หรือวันที่ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคให้ความเห็นชอบคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๘ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองให้ดำเนินการในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมกำหนดจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๔๖
- (๒) เลือกหัวหน้าสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกตำแหน่งอื่น ๆ จนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสองคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง หรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๙ สาขาพรรคการเมืองมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- (๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบาย พรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย
- (๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผล โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน
- (๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล
- (๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับ ในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๕๐ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) เลขาธิการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าสาขาพรรคในกิจการที่หัวหน้าสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๓) เภรัณูญิกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ - รายจ่าย บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๔) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๕) กรรมการอื่นของสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่หัวหน้าสาขาพรรค

หรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๕๑ ความเป็นกรรมการสาขาพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรค และให้ถือว่า มีผลสมบูรณ์เมื่อพรรคได้รับหนังสือ

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ครบวาระ

(๕) อื่น ๆ ตามที่กฎหมาย หรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง แต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสม เข้าทำหน้าที่แทน จนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง หากตำแหน่งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้กรรมการสาขาพรรคการเมืองที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งหัวหน้าสาขาพรรคการเมืองแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๕๒ กรรมการสาขาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคการเมือง

(๒) กรรมการสาขาพรรคการเมืองว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคการเมืองทั้งหมด

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองมีอำนาจ ในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการเลือกตั้ง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคการเมืองเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองจะดำเนินการเอง หรือจะมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๕๓ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคการเมือง ไม่ครบตามมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ครบตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่สาขาพรรคการเมืองมีจำนวนไม่ครบตามมาตรา ๓๓

ส่วนที่ ๔

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๕๔ เขตเลือกตั้งในจังหวัดใดที่มีได้เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง หรือสาขาพรรคการเมือง ถ้ามีสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งในจังหวัดนั้นเกินหนึ่งร้อยคน พรรคการเมือง ต้องแต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมือง ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งในจังหวัดนั้นซึ่งมาจากการเลือก ของสมาชิกพรรคการเมือง เป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมือง ในเขตเลือกตั้งนั้น

ข้อ ๕๕ การแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคน เมื่อเขตเลือกตั้งในเขตจังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรคการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งเกินหนึ่งร้อยคน ให้สมาชิกพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จัดประชุมเพื่อดำเนินการเลือกตัวแทนพรรคการเมือง ประจำจังหวัดและเมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้วให้นับคะแนนและประกาศผลการนับคะแนน แล้วรายงานชื่อสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสามลำดับแรกให้หัวหน้าพรรคการเมืองโดยเร็ว และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับ เป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ในกรณีที่คะแนนเท่ากันให้เป็นอำนาจของหัวหน้าพรรคการเมือง ในการพิจารณาแต่งตั้งและให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ในกรณีที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดลำดับแรกไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่ได้รับเลือกในลำดับถัดไป เป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๕๖ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี และมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ประกาศแต่งตั้งเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๕๗ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบาย พรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และมติของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผลและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ข้อ ๕๘ ความเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรค และให้ถือว่ามิผลสมบูรณ์เมื่อพรรคได้รับหนังสือ

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ครบวาระ

(๕) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคการเมืองกำหนด

เมื่อตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคการเมือง แต่งตั้งสมาชิกพรรคการเมืองที่ได้คะแนนลำดับถัดมาเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

หมวด ๕

การบริหารจัดการสาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๕๙ สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเป็นหน่วยบริหารกิจการ ของพรรคในเขตเลือกตั้ง หรือเขตจังหวัด หรือเขตกลุ่มจังหวัด และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) จัดให้มีการประชุมใหญ่ หรือประชุมใหญ่วิสามัญแล้วแต่กรณี เพื่อให้ความเห็นชอบ ในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ทุกแบบตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไป หรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง

(๒) ช่วยคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคทุกระดับ

(๓) ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิ และเสรีภาพอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๔) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค หรือหัวหน้าพรรคการเมืองมอบหมาย

หมวด ๖

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคการเมือง อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๖๑ สมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิก ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ที่มีอยู่ของพรรคการเมือง หรือไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคนแล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า มีสิทธิเข้าชื่อกัน ยื่นคำร้องขอให้จัดการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมืองได้

ข้อ ๖๒ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด
- (๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องประกอบด้วยผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสองสาขาซึ่งมาจากต่างภาคกัน
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด
- (๔) สมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๖๓ องค์ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองตามข้อ ๖๒ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๔ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคการเมืองลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคการเมืองไม่มาประชุมให้ที่ประชุมใหญ่ เลือกกรรมการบริหารพรรคการเมืองคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคการเมืองเป็นเลขานุการที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๕ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

- (๑) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมืองหรือนโยบายของพรรคการเมือง
- (๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง
- (๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง
- (๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง
- (๕) ให้ความเห็นชอบรายงานการเงินและการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) กิจกรรมที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง

(๗) กิจกรรมอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
กฎหมาย หรือข้อบังคับพรรคการเมือง

การลงมติในที่ประชุมใหญ่ให้กระทำโดยเปิดเผย แต่การลงมติเลือกบุคคลตาม (๓) และ (๔)
ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๖๖ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งกำหนดการประชุม
ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๖๗ ให้สาขาพรรคการเมืองแต่ละสาขาสรุปรายงานผลการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง
และงบการเงินประจำปีในปีที่ผ่านมาหรือสิ้นปีปฏิทินต่อสำนักงานใหญ่พรรคการเมืองภายในเดือนกุมภาพันธ์
ของปีถัดไป

ข้อ ๖๘ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) สมาชิกสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๖๙ องค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคการเมืองตามข้อ ๖๖ ต้องมีรวมกันทั้งหมด
ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าหัวหน้าสาขาพรรค
ไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม
ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม
และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๗๑ กิจกรรมดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(๑) กิจกรรมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกรัฐบาลให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๗๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าปีละสามครั้ง

ข้อ ๗๔ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้หัวหน้าพรรคการเมืองเป็นประธาน และเลขาธิการพรรคการเมืองเป็นเลขานุการในที่ประชุม และให้นำข้อ ๗๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หัวหน้าพรรคการเมือง และหรือรองหัวหน้าพรรคการเมืองไม่มาประชุม หรือไม่อาจมาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และหัวหน้าพรรคการเมืองมิได้มอบหมายให้กรรมการบริหารพรรคคนใดทำหน้าที่แทนให้เลขาธิการพรรคการเมืองที่มาประชุมขึ้นทำหน้าที่ประธานเฉพาะสำหรับการประชุมครั้งนั้น

มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๗๕ การประชุมสาขาพรรคการเมือง ต้องมีกรรมการสาขาพรรคการเมืองมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองเป็นประธานในที่ประชุม หากหัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองได้ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มาประชุม เลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม ทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคการเมือง เป็นเลขานุการในที่ประชุม ถ้าเลขานุการสาขาพรรคการเมืองไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการในที่ประชุม

มติที่ประชุมสาขาพรรคการเมืองให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม

หมวด ๗

สมาชิกพรรคการเมือง

ข้อ ๗๖ สมาชิกพรรคทางเลือกใหม่ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด ในกรณีเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๓) ไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๔) (๑๖) (๑๗) หรือ (๑๘) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นหรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองอื่น หรือผู้แจ้งการเตรียมการจัดตั้งพรรคการเมืองอื่น

(๕) มีอุดมการณ์นิยมพรรคทางเลือกใหม่ ยึดมั่นในอุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ปกป้องสิทธิประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๗๗ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ให้ทำดังต่อไปนี้

- (๑) การสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคการเมือง ด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบและลงลายมือชื่อผู้แนะนำตามที่พรรคการเมืองกำหนด
- (๒) สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองทางช่องทางสื่อออนไลน์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของพรรคการเมือง ตามรูปแบบของพรรคการเมืองกำหนด
- (๓) สมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองทางช่องทางอื่น ๆ

สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองเริ่มตั้งแต่ได้ชำระค่าบำรุงพรรคการเมือง

การต่ออายุสมาชิกพรรคการเมือง สมาชิกจะได้รับการต่ออายุอัตโนมัติเมื่อมีการชำระค่าบำรุงพรรคการเมือง สมาชิกพรรคสามารถชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองด้วยตนเองหรือทางช่องทางออนไลน์ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของพรรคการเมืองตามรูปแบบของพรรคการเมืองกำหนด

ข้อ ๗๘ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคการเมืองสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗๖

(๔) พรรคการเมืองมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง
หรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรคการเมือง

(๖) ไม่ชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองเป็นเวลา ๒ ปีติดต่อกัน

การลาออกจากสมาชิกพรรคการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออก
ต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมืองหรือนายทะเบียนพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) หากสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มติของพรรคการเมืองต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการ
บริหารพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมือง และแจ้งให้สมาชิก
ผู้นั้นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๗๙ สมาชิกมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรคการเมือง

(๒) ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค

(๓) ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการ
สาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ
หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนถึงที่ปรึกษาพรรคการเมือง

(๔) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๘๐ สมาชิกมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค
ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ
และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบาย
และมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

ข้อ ๘๑ ความรับผิดชอบของพรรคการเมืองต่อสมาชิกพรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (๒) ส่งเสริมสถานภาพของสมาชิก ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ
- (๓) ให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก
- (๔) ให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคการเมืองเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๘

มาตรฐานทางจริยธรรมของสมาชิกพรรคการเมือง

และกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์

ข้อ ๘๒ ต้องยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๘๓ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขต และเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อ ๘๔ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๘๕ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เพื่อตนเองหรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

ข้อ ๘๖ ต้องไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๘๗ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการรับจากการให้ โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๘๘ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม
ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ ๘๙ ยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๙๐ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม เป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติ
โดยไม่หวั่นไหว ต่ออิทธิพล กระแสสังคม หรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิ
และเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแห่งสถานการณ์

ข้อ ๙๑ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติของที่ประชุม
ฝ่ายข้างมาก และเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๙๒ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบ
ของตนถูกต้องครบถ้วน และไม่บิดเบือน

ข้อ ๙๓ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะ
หรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรม
แก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร

ข้อ ๙๔ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๙๕ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแล
หรือความรับผิดชอบของตน เรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใด
ในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๙๖ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติดังกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติ
หรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๙๗ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้
ผู้ถูกกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกกระทำอยู่ในภาวะ
จำต้องยอมรับในการกระทำนั้นไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพลครอบงำ
ให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมทั่วไป

ข้อ ๙๘ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ และยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมโปร่งใส และตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม

ข้อ ๙๙ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของพรรคการเมืองอย่างประหยัด คู้มูลค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหาย หรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๑๐๐ รักษาความลับของพรรคการเมือง และระเบียบแบบแผนของพรรคการเมือง

ข้อ ๑๐๑ ดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๑๐๒ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในส่วนที่ ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมในส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรงของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

ข้อ ๑๐๓ การดำเนินการแก่บุคคลใดว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด ๙

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ และการคัดเลือกบุคคล ซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐๔ เมื่อมีกรณีต้องสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคการเมืองต้องจัดให้มีคณะกรรมการ สรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐๕ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองจำนวนสี่คน
- (๒) หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองซึ่งมาจากภาคละหนึ่งสาขา
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจำนวนสามคน

ข้อ ๑๐๖ การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองโดยการลงคะแนนลับ

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐๗ พรรคการเมืองซึ่งประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใด ต้องมีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้น

การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งใด ให้พรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งจากผู้ซึ่งได้รับเลือกจากสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีเขตพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๐๘ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งและประกาศให้สมาชิกพรรคการเมืองทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้ง แล้วส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตเลือกตั้งนั้น

(๓) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับรายชื่อผู้สมัครจากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อลงคะแนนเลือกผู้สมัครตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา

(๔) การประชุมสภาพรรคการเมืองต้องมีสมาชิกพรรคการเมืองมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน หรือการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยในการลงคะแนน ให้สมาชิกมีสิทธิลงคะแนนเลือกได้หนึ่งคน และเมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้ว ให้นำคะแนนและประกาศผลการนับคะแนนของสภาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดในเขตเลือกตั้งนั้น แล้วรายงานรายชื่อผู้สมัครซึ่งได้รับคะแนนลำดับสูงสุดสองลำดับแรกให้คณะกรรมการสรรหาโดยเร็ว ในกรณีที่ผู้มีคะแนนเท่ากันมากกว่าจำนวนดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหาในการจัดเรียงลำดับ

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งรายชื่อผู้สมัครซึ่งได้รับคะแนนของแต่ละเขตเลือกตั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบโดยพิจารณาจากผู้มีคะแนนสูงสุดของแต่ละเขตเลือกตั้ง หากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบ ให้แสดงเหตุผลและให้พิจารณาผู้สมัครซึ่งได้คะแนนในลำดับถัดไปเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบกับรายชื่อที่สภาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งมาทั้งหมด ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองและคณะกรรมการสรรหาประชุมร่วมกัน หากที่ประชุมร่วมกันมีมติเห็นชอบกับรายชื่อผู้สมัครผู้ใด ให้เสนอรายชื่อนั้นเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ถ้าที่ประชุมร่วมกันมีมติไม่เห็นชอบกับรายชื่อผู้สมัครที่สภาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งมาทั้งหมด ให้คณะกรรมการสรรหา แจ้งเหตุผลให้หัวหน้าสภาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดในเขตเลือกตั้งนั้นทราบ และให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น

ส่วนที่ ๓

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมือง

เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ข้อ ๑๐๙ การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้พรรคการเมืองจัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อส่งให้สภาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดโดยให้คำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงด้วย

ข้อ ๑๑๐ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการเสนอรายชื่อบุคคลเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีหนังสือแจ้งไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลาเสนอรายชื่อจากกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติและจัดทำบัญชีรายชื่อไม่เกินหนึ่งร้อยรายชื่อ โดยคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง แล้วส่งบัญชีชื่อดังกล่าวไปยังสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๓) ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมเพื่อให้สมาชิกลงคะแนนเลือกบุคคลในบัญชีรายชื่อตาม (๒) โดยให้สมาชิกลงคะแนนเลือกได้คนละไม่เกินสิบรายชื่อ โดยการประชุมสาขาพรรคการเมืองต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน หรือการประชุมตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน เมื่อลงคะแนนเลือกเสร็จสิ้นแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดประกาศผลการนับคะแนนของสาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดนั้นแล้ว รายงานไปยังคณะกรรมการสรรหาโดยเร็ว

(๔) ให้คณะกรรมการสรรหาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยเรียงลำดับตามผลรวมของคะแนนที่ได้รับจากสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตาม (๓) ในกรณีที่หัวหน้าพรรคการเมืองประสงค์จะเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้หัวหน้าพรรคการเมืองอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งลำดับที่หนึ่งและให้เรียงลำดับรายชื่อตามผลคะแนนดังกล่าวในลำดับถัดไปจนครบจำนวน ในกรณีที่คะแนนของบุคคลตามบัญชีรายชื่อเท่ากัน ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการสรรหาในการจัดเรียงลำดับ

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งตาม (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบ หากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่เห็นชอบให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิก ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดให้ถือว่าสมาชิกผู้นั้นเป็นสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเลือกตั้งของสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่มีเขตเลือกตั้งใกล้เคียงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองกำหนด

ส่วนที่ ๔

ข้อยกเว้นในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๑๑๑ ในการเลือกตั้งทั่วไป การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ ให้ดำเนินการสรรหาตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๑๐๙ และข้อ ๑๑๑ เว้นแต่กรณีที่เป็น การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งแทนการเลือกตั้งที่เป็นโมฆะ หรือการเลือกตั้งใหม่ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตั้งหรือกรณีผู้สมัครตายก่อนปิดการรับสมัครรับเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองเป็นผู้พิจารณาร่วมกัน

ส่วนที่ ๕

การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอ

ให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๑๑๒ การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคการเมืองเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

พรรคการเมืองจะไม่เสนอรายชื่อบุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๑๓ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๑๑๒ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีหนังสือยินยอมของบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อ โดยมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

(๒) ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นรัฐมนตรีตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และไม่เคยทำหนังสือยินยอมตาม (๑) ให้พรรคการเมืองอื่นในการเลือกตั้งคราวนั้น

การเสนอชื่อบุคคลใดที่มีได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าไม่มีการเสนอชื่อบุคคลนั้น

หมวด ๑๐

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๑๑๔ การคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมือง

สาขาพรรคการเมือง และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๑๕ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรคการเมือง หรือที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับหรือจ่าย โดยบันทึกบัญชีให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ยาการนั้นเกิดขึ้น และสรุปรายงานให้พรรคการเมืองทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือน และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีการทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรคการเมืองหรือในเขตจังหวัดที่ตนเป็นตัวแทน และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๑๖ การลงรายการบัญชีของพรรคการเมืองต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องครบถ้วน โดยต้องจัดทำภายในระยะเวลา ดังนี้

(๑) การลงบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย และบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

(๒) บัญชีแยกประเภทและบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรคการเมือง

และอัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๗ พรรคการเมืองอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินทุนประเดิมของพรรคการเมือง
- (๒) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง
- (๓) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรคการเมือง
- (๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมือง
- (๕) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการรับบริจาค
- (๖) เงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
- (๗) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ส่วนที่ ๑

การหารายได้จากการจำหน่ายสินค้า

ข้อ ๑๑๘ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่มุ่งแสวงหาผลกำไรมาแบ่งปันกันในทางธุรกิจ โดยราคาหรือค่าตอบแทนจากการจำหน่ายสินค้าหรือการให้บริการจะต้องคำนึงถึงราคาตามปกติในท้องที่นั้น

ข้อ ๑๑๙ สถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง ที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรคการเมือง บริเวณสถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ ประจำปีของพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมือง หรือสถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๒๐ เมื่อพรรคการเมืองดำเนินการจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้หัวหน้าพรรคการเมือง จัดทำทะเบียนสินค้าหรือบริการ ซึ่งประกอบด้วย รายการ จำนวนเงิน หรือมูลค่าของสินค้าหรืออัตราค่าบริการ แต่ละประเภทให้ครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อ ๑๒๑ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และให้แสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๒๒ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร และต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในกรณีที่เป็นการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่น นอกจากการครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๒

การจัดกิจกรรมระดมทุน

ข้อ ๑๒๓ การจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคการเมืองต้องกระทำโดยเปิดเผยและแสดงวัตถุประสงค์ว่าเป็นการระดมทุนของพรรคการเมืองอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๒๔ สถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรคการเมือง ที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรคการเมือง บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง สาขาพรรคการเมืองสถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสถานที่ที่พรรคการเมืองเห็นสมควร

ข้อ ๑๒๕ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จัดกิจกรรมระดมทุนสิ้นสุดลง ให้หัวหน้าพรรคการเมือง จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมระดมทุน และจำนวนเงินที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมระดมทุน และให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป พร้อมทั้งแจ้งให้นายทะเบียน พรรคการเมืองทราบด้วย

ข้อ ๑๒๖ การจัดกิจกรรมระดมทุนให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและนำไปแสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคการเมืองให้ครบถ้วนและถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๒๗ การจัดกิจกรรมระดมทุนต้องไม่กระทำในช่วงเก้าสิบวันก่อนวันครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรจนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกรณีการเลือกตั้งทั่วไปอันเนื่องมาจากครบอายุของสภาผู้แทนราษฎรและต้องไม่กระทำในช่วงที่มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จนถึงวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และในกรณีที่เป็นการเลือกตั้งอันเนื่องมาจากเหตุอื่น นอกจากการครบอายุของสภาผู้แทนราษฎร

ส่วนที่ ๓

การรับบริจาคของพรรคการเมือง

ข้อ ๑๒๘ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเลขาธิการพรรคการเมืองเปิดบัญชีกับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคการเมืองนั้น และให้หัวหน้าพรรคการเมืองแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เปิดบัญชีดังกล่าว

ข้อ ๑๒๙ กรณีรับบริจาคเป็นเงินสดให้หัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมืองนำเงินฝากไว้ในบัญชีธนาคารพาณิชย์ตามข้อ ๑๒๘ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค หากการรับบริจาคเป็นตั๋วแลกเงินหรือเช็คจะต้องไม่ถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน จึงถือได้ว่าเป็นการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๑๓๐ เมื่อมีการบริจาคให้ผู้รับบริจาคจัดทำบันทึกการรับบริจาคให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาคและให้จัดส่งบันทึกการรับบริจาคพร้อมเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

ถ้าหากทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดมีอาจนำส่งแก่พรรคการเมืองได้ ให้ผู้รับบริจาคแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการรับบริจาค่นั้นให้พรรคการเมืองทราบ

ข้อ ๑๓๑ เมื่อพรรคการเมืองได้รับหลักฐานตามข้อ ๑๓๐ ให้ออกใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการรับบริจาคทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดภายในวันที่ที่ได้รับบริจาคแล้วจัดส่งใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการรับบริจาคให้แก่ผู้บริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกหลักฐานนั้น

ข้อ ๑๓๒ ให้พรรคการเมืองบันทึกการรับบริจาคไว้ในบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคของพรรคการเมืองให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดรายการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ของพรรคการเมือง
- (๒) ชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของผู้บริจาค
- (๓) ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่งผู้รับบริจาค
- (๔) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค
- (๕) รายละเอียดการรับบริจาค
- (๖) จำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
- (๗) เอกสารอ้างอิง
- (๘) ลายมือชื่อหัวหน้าพรรคการเมืองและเหรัญญิกพรรคการเมือง

ข้อ ๑๓๓ ให้หัวหน้าพรรคการเมืองประกาศบัญชีรายชื่อผู้บริจาค จำนวนเงิน รายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าพันบาท พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ของการบริจาคเพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือน แล้วแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ

การตีราคาทรัพย์สิน หรือการประเมินมูลค่าประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคให้คำนวณราคาทรัพย์สิน อัตราค่าเช่า ค่าตอบแทนหรือค่าของสิทธิที่รับตามปกติทางการค้าในท้องถิ่น

ข้อ ๑๓๔ บุคคลใดจะบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรการเมือง มีมูลค่าเกินสิบล้านบาทต่อพรการเมืองต่อปีมิได้ และในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นนิติบุคคล การบริจาคเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรการเมืองไม่ว่าพรการเดียวหรือหลายพรการเกินปีละห้าล้านบาท ต้องแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นทราบในการประชุมใหญ่คราวต่อไปหลังจากบริจาคแล้ว

พรการเมืองจะรับบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินวรรคหนึ่งมิได้

ส่วนที่ ๔

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรการเมือง

ข้อ ๑๓๕ สมาชิกพรการเมืองต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรการเมืองปีละหนึ่งร้อยบาท แบบตลอดชีพสองพันบาท

หมวด ๑๓

การเลิกพรการเมือง สาขาพรการเมือง

และตัวแทนพรการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๓๖ การเลิกพรการเมืองต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรการเมือง ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

การเลิกสาขาพรการเมืองและตัวแทนพรการเมืองประจำจังหวัดให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการบริหารพรการเมือง

ข้อ ๑๓๗ กรณีที่พรการเมืองสิ้นสภาพความเป็นพรการเมืองหรือยุบพรการเมือง เมื่อได้มีการชำระบัญชีหักหนี้สินและค่าใช้จ่ายแล้วยังมีทรัพย์สินเหลืออยู่ให้โอนให้แก่มูลนิธิธัมมพุทธะ

ให้หัวหน้าพรการเมืองรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับพรการนี้

๒. เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรการทางเลือกใหม่ชุดใหม่ จำนวน ๒๐ คน ได้แก่

๒.๑ นายราชน ตระกูลเวียง

หัวหน้าพรการ

๒.๒ นายวัฒนา สพสมัย

รองหัวหน้าพรการ ลำดับที่ ๑

๒.๓ นายพิชาญ พรหมเมฆประธาน	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๒
๒.๔ นายบุญเลิศ สืบเสนาะ	รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๓
๒.๕ นายชายประจักษ์ ศิริพันธุ์	เลขาธิการพรรค
๒.๖ นายอชิรวิชัย ทองเมฆ	รองเลขาธิการพรรค
๒.๗ นางธนิดา บุญยก้องภพ	เหรัญญิกพรรค
๒.๘ นางสาววาสนี กาญจนจันทร์	ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค
๒.๙ นางสาวปรางทิพย์ บัวแพง	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๒.๑๐ นายธนเสฏฐ์ ธนศิริธรรม	ผู้ช่วยนายทะเบียนสมาชิกพรรค
๒.๑๑ นายนรเศรษฐ์ ชงทรงกลด	โฆษกพรรค
๒.๑๒ นายเนติพัฒน์ อัมภา	รองโฆษกพรรค
๒.๑๓ นายธนะสันต์ กุลเกตรานนท์	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๔ นายเปี่ยม จงยัง	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๕ นายคณิศร พุทธโกสัย	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๖ นายวีระวัฒน์ โพธิ์ทอง	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๗ นายหนูแสน พรหมวงศ์	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๘ นางสาวณิชาภา โคตรมั่นคง	กรรมการบริหารพรรค
๒.๑๙ นายราษฎร์พิชิต นาคประดิษฐ์	กรรมการบริหารพรรค
๒.๒๐ นายเกรียงไกร สมิตสันต์	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

แสวง บุญมี

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง